Zbiór Orzeczeń

WYROK SĄDU (piąta izba)

z dnia 20 września 2019 r.*

REACH – Substancje podlegające zezwoleniu – Włączenie 1-bromopropanu (bromku n-propylu) do załącznika XIV do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 – Ilość – Dokumentacja rejestracyjna – Dane – Grupowanie substancji – Zasada dobrej administracji – Prawo do swobodnego prowadzenia działalności gospodarczej i wymiany handlowej – Obowiązek uzasadnienia – Uzasadnione oczekiwania – Proporcjonalność – Równość traktowania

W sprawie T-610/17

ICL-IP Terneuzen, BV, z siedzibą w Terneuzen (Niderlandy),

ICL Europe Coöperatief UA, z siedzibą w Amsterdamie (Niderlandy),

reprezentowane przez adwokatów R. Canę, E. Mullier oraz H. Widemann,

strona skarżąca,

przeciwko

Komisji Europejskiej, reprezentowanej przez M. Huttunena, R. Lindenthala oraz K. Mifsuda-Bonniciego, działających w charakterze pełnomocników,

strona pozwana,

popieranej przez:

Europejską Agencję Chemikaliów (ECHA), reprezentowaną przez M. Heikkilę, W. Broerego, T. Zbihleja i N. Herbatscheka, działających w charakterze pełnomocników,

interwenient,

mającej za przedmiot oparte na art. 263 TFUE żądanie stwierdzenia częściowej nieważności rozporządzenia Komisji (UE) 2017/999 z dnia 13 czerwca 2017 r. zmieniającego załącznik XIV do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH) (Dz.U. 2017, L 150, s. 7) w zakresie, w jakim 1-bromopropan (bromek n-propylu) został tym rozporządzeniem włączony do wspomnianego załącznika,

SĄD (piąta izba),

w składzie: D. Gratsias, prezes, I. Labucka i A. Dittrich (sprawozdawca), sędziowie,

* Język postępowania: angielski.

sekretarz: S. Bukšek Tomac, administrator,

uwzględniając pisemny etap postępowania i po przeprowadzeniu rozprawy w dniu 14 lutego 2019 r.,

wydaje następujący

Wyrok

I. Okoliczności powstania sporu i zaskarżone rozporządzenie

1 1-bromopropan (bromek n-propylu) jest bromowaną substancją płynną. Jest ona stosowana jako rozpuszczalnik służący do odtłuszczania parowego. Ponadto jest ona stosowana jako półprodukt w procesie wytwarzania innych substancji. Substancja ta została zaklasyfikowana w rozporządzeniu (WE) nr 1272/2008 w sprawie klasyfikacji, oznakowania i pakowania substancji i mieszanin, zmieniającego i uchylającego dyrektywy 67/548/EWG i 1999/45/WE oraz zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 (Dz.U. 2008, L 353, s. 1) jako działająca szkodliwie na rozrodczość (kategorii 1B).

2 Pierwsza ze skarżących, ICL-IP Terneuzen BV, jest wiodącym rejestrującym bromek n-propylu (nPB). Spółka ta produkuje i stosuje bromek n-propylu w rozumieniu rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH), utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniającego dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylającego rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywy Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE (Dz.U. 2006, L 396, s. 1).

3 Druga skarżąca, ICL Europe Coöperatief UA, wprowadza bromek n-propylu do obrotu w celu stosowania go jako rozpuszczalnika do odtłuszczania parowego i czyszczenia powierzchni oraz stosuje go w rozumieniu rozporządzenia nr 1907/2006.

4 W dniu 11 października 2002 r. ICL-IP Terneuzen złożyła dokumentację rejestracyjną dla bromku n-propylu dla zakresu wielkości obrotu substancji wynoszącego od 1000 do 10 000 ton rocznie. Następnie spółka ta zwróciła się do wszystkich członków forum wymiany informacji o substancjach o przyłączenie się do wspólnego wniosku dotyczącego tej substancji.

5 W dniu 3 września 2012 r. Europejska Agencja Chemikaliów (ECHA) opublikowała na swojej stronie internetowej dokumentację proponującą zidentyfikowanie bromku n-propylu jako substancji wzbudzającej szczególnie duże obawy na podstawie art. 57 lit. c) rozporządzenia nr 1907/2006.

6 W dniu 18 października 2012 r. skarżące przedstawiły uwagi na temat propozycji identyfikacji bromku n-propylu jako substancji wzbudzającej szczególnie duże obawy. W swoich uwagach skarżące podkreśliły między innymi, że bromek n-propylu jest zasadniczo stosowany jako półprodukt zwolniony z obowiązku uzyskania zezwolenia oraz że jego zastosowania w charakterze innym niż półproduktu są albo ściśle kontrolowane, albo poddane surowym normom dotyczącym poziomów narażenia zawodowego.

7 Decyzją ED/169/2012 dyrektora wykonawczego ECHA z dnia 18 grudnia 2012 r. bromek n-propylu został wpisany na listę substancji kandydackich na podstawie art. 59 ust. 8 rozporządzenia nr 1907/2006.

8 W dniu 1 września 2014 r., w ramach szóstej oceny pierwszeństwa, ECHA opublikowała na swojej stronie internetowej projekt zalecenia w celu włączenia pewnych substancji, w tym bromku n-propylu, do załącznika XIV do rozporządzenia nr 1907/2006 (zwanego dalej „załącznikiem XIV") i wezwała zainteresowane strony do przedstawienia uwag najpóźniej do dnia 1 grudnia 2014 r. Na podstawie tymczasowych wyników tej oceny pierwszeństwa, które zostały ogłoszone na stronie ECHA w tym samym dniu, wybrano 22 substancje wskazane we wspomnianym projekcie, w tym bromek n-propylu.

9 W dniu 1 grudnia 2014 r. skarżące przedstawiły w imieniu innych rejestrujących uwagi do tego projektu zalecenia. W swoich komentarzach skarżące podkreśliły w szczególności, że około 70% bromku n-propylu było stosowane jako półprodukt, a zatem – wyłączone z zakresu stosowania tytułu VII rozporządzenia nr 1907/2006.

10 W dniu 1 lipca 2015 r. ECHA przyjęła zalecenie w celu włączenia pewnych substancji do załącznika XIV, w którym zaleciła włączenie bromku n-propylu do załącznika XIV, bez zwolnienia w odniesieniu do jakichkolwiek zastosowań lub kategorii zastosowań (zwane dalej „zaleceniem ECHA"). W tym samym dniu ECHA opublikowała ostateczne i zaktualizowane wyniki oraz dokumenty uzasadniające jej wnioski, w tym dokument referencyjny dotyczący bromku n-propylu. Wynikało z nich, że bromek n-propylu uzyskał całkowity wynik pierwszeństwa wynoszący 20/45 w odniesieniu do kryteriów wymienionych w art. 58 ust. 3 akapit pierwszy lit. a)–c) rozporządzenia nr 1907/2006. Wspomniany wynik składa się z oceny 1/15 za swoiste właściwości, z oceny 12/15 za ilość oraz z oceny 7/15 z uwagi na szeroko rozpowszechnione zastosowania. W ostatecznych wnioskach dotyczących bromku n-propylu ECHA wskazała, że mimo iż innym substancjom znajdującym się na liście substancji kandydackich ocenianych w ramach tej sesji dotyczącej zaleceń przyznano na podstawie kryteriów wymienionych w art. 58 ust. 3 akapit pierwszy lit. a)–c) rozporządzenia nr 1907/2006 wyższy całkowity wynik pierwszeństwa, to zalecono włączenie bromku n-propylu do załącznika XIV ze względów związanych ze zgrupowaniem tej substancji i trójchloroetylenu, czyli substancji już włączonej do wspomnianego załącznika.

11 W dniu 10 sierpnia 2015 r. skarżące wysłały pierwsze pismo do Komisji Europejskiej. W piśmie tym podniosły, że zalecenie ECHA było dotknięte uchybieniami proceduralnymi i naruszeniami prawa.

12 W dniu 18 września 2015 r. Komisja odpowiedziała skarżącym.

13 W dniu 4 lutego 2016 r. skarżące wystosowały drugie pismo do Komisji. W piśmie tym przedstawiły dodatkowe informacje mające na celu wykazanie, że oparte na zaleceniu ECHA włączenie bromku n-propylu do załącznika XIV stanowi naruszenie prawa, i wystąpiły o zorganizowanie spotkania z przedstawicielami Komisji.

14 W dniu 3 października 2016 r. skarżące wysłały do Komisji trzecie pismo. Wskazały w nim, że ilości bromku n-propylu wykorzystywane do odtłuszczania parowego i czyszczenia powierzchni uległy dalszemu zmniejszeniu ze względu na fakt, że jedyny inny rejestrujący to zastosowanie w charakterze innym niż półprodukt zawiesił rejestrację, pozostawiając ICL-IP Terneuzen jedynym dostawcą bromku n-propylu stosowanego w charakterze innym niż półprodukt, które jest objęte zakresem stosowania zezwolenia, oraz że zebrano nowe dane dotyczące tej substancji, które pozwoliły na ustalenie bezpiecznych poziomów jej stosowania. Skarżące wniosły do Komisji o pilne zbadanie tych dodatkowych informacji oraz w każdym wypadku o zorganizowanie spotkania przed następnym posiedzeniem komitetu regulacyjnego.

15 W dniu 15 listopada 2016 r. Komisja poinformowała listownie skarżące, że z powodu przeoczenia ich pismo z dnia 4 lutego 2016 r. pozostało bez odpowiedzi. Komisja dodała, że zwróciła się do ECHA o przeanalizowanie danych przekazanych przez skarżące i zgodziła się na zorganizowanie spotkania, wzywając skarżące do skontaktowania się z sekretariatem w celu znalezienia odpowiedniego dnia na spotkanie w listopadzie.

16 W dniach 7 i 8 grudnia 2016 r., w trakcie posiedzenia komitetu regulacyjnego, miała miejsce dyskusja o projekcie rozporządzenia Komisji zmieniającego załącznik XIV w celu włączenia do niego substancji zaleconych, w tym bromku n-propylu.

17 W dniu 7 grudnia 2016 r. skarżące skontaktowały się z Komisją za pośrednictwem wiadomości elektronicznej w celu zorganizowania spotkania wspomnianego w pkt 15. W wiadomości tej skarżące zwróciły się o udzielenie informacji, czy zostanie utrzymana data przewidzianego na dzień 7 i 8 grudnia 2016 r. posiedzenia komitetu regulacyjnego dotyczącego włączenia bromku n-propylu do załącznika XIV.

18 W dniu 8 grudnia 2016 r. komitet regulacyjny wydał pozytywną opinię w sprawie zalecenia ECHA.

19 W dniu 23 grudnia 2016 r. Komisja odpowiedziała na wiadomość elektroniczną skarżących z dnia 7 grudnia 2016 r. W swojej odpowiedzi Komisja wyjaśniła w szczególności, że wiadomość ta dotarła do niej zbyt późno, aby móc zorganizować spotkanie ze skarżącymi, gdyż w tym samym dniu odbyło się spotkanie komitetu regulacyjnego.

20 W dniu 13 czerwca 2017 r., na podstawie przychylnej opinii komitetu regulacyjnego oraz zalecenia ECHA, Komisja przyjęła rozporządzenie (UE) 2017/999 z dnia 13 czerwca 2017 r. zmieniające załącznik XIV (Dz.U. 2017, L 150, s. 7, zwane dalej „zaskarżonym rozporządzeniem"). W drodze zaskarżonego rozporządzenia bromek n-propylu włączono pod pozycją 32 do załącznika XIV; nie przewidziano wyłączenia w odniesieniu do niektórych zastosowań lub kategorii zastosowań, a data ostateczna dotycząca tej substancji została ustalona na dzień 4 lipca 2020 r. Jak wynika z motywu 1 wspomnianego rozporządzenia, Komisja uznała, że bromek n-propylu spełnia kryteria zaklasyfikowania jako substancji działającej szkodliwie na rozrodczość (kategorii 1B) zgodnie z rozporządzeniem nr 1272/2008, w związku z czym spełnia kryteria włączenia do załącznika XIV określone w art. 57 lit. c) rozporządzenia nr 1907/2006. W motywie 13 zaskarżonego rozporządzenia Komisja wskazała, że bromek n-propylu został zidentyfikowany i wpisany na listę substancji kandydackich zgodnie z art. 59 rozporządzenia nr 1907/2006, że ECHA uznała w swoim zaleceniu włączenie go do załącznika XIV za priorytet oraz że niezależnie od informacji dostarczonych przez zainteresowane strony należy włączyć bromek n-propylu do wspomnianego załącznika.

II. Postępowanie przed Sądem i żądania stron

21 Pismem złożonym w sekretariacie Sądu w dniu 6 września 2017 r. skarżące wniosły niniejszą skargę.

22 W dniu 23 listopada 2017 r. Komisja złożyła odpowiedź na skargę.

23 W dniu 15 stycznia 2018 r. skarżące złożyły replikę.

24 W dniu 5 marca 2018 r. Komisja złożyła duplikę.

25 Pismem złożonym w sekretariacie Sądu w dniu 4 grudnia 2017 r. ECHA złożyła wniosek o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta popierającego żądania Komisji. Postanowieniem z dnia 1 marca 2018 r. ICL-IP Terneuzen i ICL Europe Coöperatief/Komisja (T-610/17, niepublikowanym, EU:T:2018:139) ECHA została dopuszczona do udziału w sprawie w charakterze interwenienta popierającego żądania Komisji. W dniu 17 kwietnia 2018 r. ECHA przedstawiła uwagi interwenienta. W dniach 15 i 30 maja 2018 r. Komisja oraz skarżące ustosunkowały się do uwag interwenienta.

26 Na wniosek sędziego sprawozdawcy Sąd (piąta izba) zdecydował o otwarciu ustnego etapu postępowania i w ramach środków organizacji postępowania przewidzianych w art. 89 regulaminu postępowania przed Sądem zadał Komisji i ECHA pytanie wymagające udzielenia odpowiedzi pisemnej. Strony udzieliły odpowiedzi na to pytanie w wyznaczonym terminie.

27 Skarżące przedłożyły uwagi na piśmie dotyczące sprawozdania na rozprawę, które zostały dołączone do akt sprawy na podstawie decyzji prezesa piątej izby.

28 Na rozprawie w dniu 14 lutego 2019 r. wysłuchano wystąpień skarżących, Komisji i ECHA oraz ich odpowiedzi na pytania zadane przez Sąd. Komisja przedstawiła ustne uwagi dotyczące sprawozdania na rozprawę. W ramach swojego wystąpienia skarżące podniosły, że w decyzji Komisji C(2018) 5057 final z dnia 10 sierpnia 2018 r. dotyczącej udzielenia zezwolenia na niektóre zastosowania trójchloroetylenu wyraźnie zaznaczono, że z punktu widzenia technicznej i ekonomicznej wykonalności zastąpienia brak jest odpowiednich substancji lub technologii alternatywnych dla zastosowania trójchloroetylenu do celów przemysłowego czyszczenia części poprzez odtłuszczanie parowe. Ze swojej strony Komisja i ECHA przedstawiły uwagi dotyczące dopuszczalności i znaczenia tego argumentu.

29 Skarżące wnoszą do Sądu o:

– stwierdzenie nieważności zaskarżonego rozporządzenia w zakresie, w jakim włącza ono bromek n-propylu do załącznika XIV;

– obciążenie Komisji kosztami postępowania;

– „podjęcie wszelkich innych środków, jakich wymagają względy słuszności”.

30 Komisja wnosi do Sądu o:

– oddalenie skargi;

– obciążenie skarżących kosztami postępowania.

31 ECHA wnosi do Sądu o:

– oddalenie skargi;

– obciążenie skarżących kosztami postępowania.

III. Co do prawa

32 Na poparcie skargi skarżące podnoszą sześć zarzutów. Zarzut pierwszy dotyczy niewystarczającego uzasadnienia zaskarżonego rozporządzenia oraz oczywistego błędu w ocenie i naruszenia zasady dobrej administracji. Zarzut drugi dotyczy naruszenia art. 55 rozporządzenia nr 1907/2006, naruszenia celu polegającego na zapewnieniu konkurencyjności realizowanego przez to rozporządzenie oraz naruszenia prawa skarżących do swobodnego prowadzenia działalności gospodarczej i wymiany handlowej. Zarzut trzeci dotyczy w szczególności naruszenia obowiązku uzasadnienia. Zarzut czwarty oparty jest na naruszeniu zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań. Zarzut ten składa się z trzech części. Część pierwsza dotyczy kryterium ilości bromku n-propylu. Część druga dotyczy kwestii zgrupowania bromku n-propylu i trójchloroetylenu. Część trzecia opiera się na tym, że w świetle wyniku pierwszeństwa przyznanego bromkowi n-propylu skarżące mogły oczekiwać, że substancja ta nie zostanie włączona do załącznika XIV. Zarzut piąty dotyczy natomiast naruszenia zasady proporcjonalności. Wreszcie zarzut szósty dotyczy naruszenia zasady równego traktowania i niedyskryminacji.

33 Na wstępie należy przypomnieć, że decyzją z dnia 3 września 2012 r. ECHA zidentyfikowała bromek n-propylu jako substancję kandydacką w rozumieniu art. 57 lit. c) rozporządzenia nr 1907/2006. Jak wynika z art. 58 tego rozporządzenia, wśród substancji kandydackich należy zidentyfikować te, które powinny być włączone do załącznika XIV w pierwszej kolejności. W tym celu, zgodnie z art. 58 ust. 3 wspomnianego rozporządzenia, w dniu 1 lipca 2015 r. ECHA zaleciła włączenie substancji kandydackich, które uznała za priorytetowe. Odnośnie do bromku n-propylu wskazała ona, że zważywszy na ocenę tej substancji w świetle kryteriów wyraźnie wymienionych w art. 58 ust. 3 akapit pierwszy lit. a)–c) rozporządzenia nr 1907/2006, a mianowicie ze względu na swoiste właściwości tej substancji, jej rozpowszechnione zastosowanie oraz jej duże ilości, a także ze względów związanych ze zgrupowaniem tej substancji i trójchloroetylenu, należy uznać ją za substancję, którą należy priorytetowo włączyć do załącznika XIV (zob. pkt 10 powyżej). Następnie na podstawie art. 58 ust. 1 rozporządzenia nr 1907/2006, zgodnie z procedurą określoną w art. 133 ust. 4 tego rozporządzenia, Komisja przyjęła zaskarżone rozporządzenie, którym bromek n-propylu został włączony do załącznika XIV.

34 Celem niniejszej skargi nie jest podważanie identyfikacji bromku n-propylu jako substancji kandydackiej w rozumieniu art. 57 lit. c) rozporządzenia nr 1907/2006, która może zostać włączona do załącznika XIV. W ramach skargi skarżące ograniczają się do stwierdzenia, że wpisanie bromku n-propylu do wspomnianego załącznika jest przedwczesne.

35 Ponadto należy zauważyć, że przedmiotem niniejszej skargi jest niewątpliwie stwierdzenie nieważności zaskarżonego rozporządzenia, a zatem nie dotyczy ona bezpośrednio zalecenia ECHA. Niemniej jednak w rozporządzeniu tym Komisja postanowiła postąpić zgodnie z zaleceniem ECHA i oprzeć się na ocenie bromku n-propylu przeprowadzonej przez ECHA w świetle kryteriów przewidzianych w art. 58 ust. 3 akapit pierwszy lit. a)–c) rozporządzenia nr 1907/2006, a mianowicie swoistych właściwości tej substancji, rozpowszechnienia jej stosowania i jej ilości oraz przy uwzględnieniu kwestii zgrupowania bromku n-propylu i trójchloroetylenu. W tych okolicznościach należy stwierdzić, że zarzuty skarżących dotyczące oceny dokonanej przez ECHA mają na celu podważenie zasadności stwierdzeń, na których opiera się zaskarżone rozporządzenie.

36 W pierwszej kolejności należy zbadać argumenty skarżących zmierzające do podważenia stwierdzeń Komisji opartych na ilościach bromku n-propylu, które zostały przedstawione w ramach zarzutu pierwszego i pierwszej części zarzutu czwartego.

37 W drugiej kolejności analizie zostaną poddane argumenty skarżących zmierzające do podważenia stwierdzeń Komisji dotyczących kwestii zgrupowania bromku n-propylu i trójchloroetylenu, a mianowicie argumenty przywołane w ramach zarzutu trzeciego i części drugiej zarzutu czwartego.

38 W trzeciej kolejności zostanie zbadany zarzut szósty, dotyczący naruszenia zasady równego traktowania i niedyskryminacji.

39 W czwartej kolejności zostanie zbadana część trzecia zarzutu czwartego, oparta na tym, że w świetle całkowitego wyniku pierwszeństwa przyznanego bromkowi n-propylu skarżące nie mogły oczekiwać, że substancja ta zostanie włączona do załącznika XIV na mocy zaskarżonego rozporządzenia.

40 W piątej kolejności zostaną zbadane zarzut drugi, dotyczący naruszenia art. 55 rozporządzenia nr 1907/2006, naruszenia celu polegającego na zapewnieniu konkurencyjności realizowanego przez to rozporządzenie oraz naruszenia prawa skarżących do swobodnego prowadzenia działalności gospodarczej i wymiany handlowej, a także zarzut piąty, dotyczący naruszenia zasady proporcjonalności.

A. W przedmiocie stwierdzeń Komisji opartych na ilościach bromku n-propylu

41 W ramach zarzutu pierwszego i części pierwszej zarzutu czwartego skarżące podnoszą argumenty zmierzające do podważenia stwierdzeń Komisji, które były oparte na ilościach bromku n-propylu.

1. W przedmiocie zarzutu pierwszego, dotyczącego niewystarczającego uzasadnienia zaskarżonego rozporządzenia, naruszenia zasady dobrej administracji oraz oczywistych błędów w ocenie

42 Zarzut pierwszy dzieli się na dwie części. W ramach części pierwszej zarzutu skarżące podnoszą, że uzasadnienie zaskarżonego rozporządzenia jest niewystarczające. Komisja nie wyjaśniła wystarczająco, w jaki sposób obliczono ilości bromku n-propylu, które wykorzystano do oceny tej substancji. Druga część dotyczy tego, że Komisja naruszyła zasadę dobrej administracji i popełniła oczywiste błędy w ocenie, opierając się wyłącznie na danych dotyczących ilości, które znajdowały się w dokumentacji rejestracyjnej, a nie na danych przedłożonych w ramach konsultacji publicznych, a następnie w toku postępowania zakończonego wydaniem zaskarżonego rozporządzenia.

a) W przedmiocie części pierwszej, opartej na niewystarczającym uzasadnieniu zaskarżonego rozporządzenia

43 Skarżące podnoszą, że stwierdzenia Komisji oparte na ilości bromku n-propylu nie zostały wystarczająco rozwinięte. Ściśle rzecz biorąc skarżące twierdzą, że sposób obliczania ilości bromku n-propylu, które uwzględniła Komisja, nie został wyjaśniony w wystarczający sposób. Skarżące również twierdzą, że nie mogły skutecznie bronić swych interesów.

44 Komisja, popierana przez ECHA, kwestionuje argumenty skarżących.

45 W pierwszej kolejności należy przypomnieć, że zgodnie z art. 296 TFUE akty prawne są uzasadniane. Obowiązek uzasadnienia niekorzystnego aktu, ściśle związany z zasadą poszanowania prawa do obrony, ma za zadanie, po pierwsze, zapewnić zainteresowanemu wskazówki wystarczające do ustalenia, czy akt jest zasadny lub ewentualnie czy nie zawiera wady pozwalającej na zakwestionowanie jego ważności przed sądem Unii Europejskiej, a po drugie, zapewnić sądowi Unii możliwość kontroli zgodności z prawem tego aktu (wyrok z dnia 15 kwietnia 2011 r., Czechy/Komisja, T-465/08, EU:T:2011:186, pkt 162).

46 Jednakże uzasadnienie powinno być dostosowane do charakteru danego aktu i kontekstu, w jakim został on wydany. Wymóg uzasadnienia należy oceniać w świetle okoliczności konkretnej sprawy, w szczególności w świetle treści spornego aktu, charakteru powołanych argumentów, a także interesu, jaki w uzyskaniu wyjaśnień mogą mieć adresaci aktu lub inne osoby, których dotyczy on bezpośrednio i indywidualnie. Nie ma wymogu, by uzasadnienie wyszczególniało wszystkie istotne okoliczności faktyczne i prawne, ponieważ ocena, czy uzasadnienie aktu jest wystarczające, winna opierać się nie tylko na jego brzmieniu, ale także uwzględniać okoliczności jego wydania, jak również całość przepisów prawa regulujących daną dziedzinę. W szczególności akt niekorzystny jest wystarczająco uzasadniony, jeżeli został wydany w okolicznościach znanych zainteresowanemu, pozwalających mu na zrozumienie treści przyjętego względem niego środka (wyrok z dnia 18 września 2015 r., Petro Suisse Intertrade/Rada, T-156/13 i T-373/14, niepublikowany, EU:T:2015:646, pkt 67).

47 Należy również przypomnieć, że obowiązek uzasadnienia stanowi wymóg proceduralny, który należy odróżnić od kwestii zasadności motywów, bowiem ta ostatnia kwestia odnosi się do materialnej zgodności z prawem spornego aktu (wyrok z dnia 22 marca 2001 r., Francja/Komisja, C-17/99, EU:C:2001:178, pkt 35).

48 W drugiej kolejności, jeśli chodzi o uzasadnienie zaskarżonego rozporządzenia, po pierwsze, należy zauważyć, że z motywów 1, 13 i 20 zaskarżonego rozporządzenia wynika, iż Komisja stwierdziła, że bromek n-propylu jest substancją kandydacką, że ECHA zaleciła priorytetowe włączenie tej substancji do załącznika XIV oraz że pomimo uwag zainteresowanych stron Komisja uznała, iż substancja ta powinna zostać włączona do wspomnianego załącznika przez zaskarżone rozporządzenie.

49 Po drugie, w świetle faktu, że w zaskarżonym rozporządzeniu Komisja odniosła się do zalecenia ECHA i postanowiła się do niego zastosować, należy wziąć pod uwagę treść wspomnianego zalecenia, jak również treść dokumentów, do których zalecenie to odsyła.

50 Jak wynika z załącznika I do zalecenia ECHA oraz z dokumentu referencyjnego dotyczącego bromku n-propylu z dnia 1 lipca 2015 r., do którego załącznik ten się odwołuje, powodami, dla których ECHA zaleciła włączenie bromku n-propylu do załącznika XIV, był wynoszący 20/45 wynik pierwszeństwa, który przyznała ona tej substancji w odniesieniu do kryteriów wyraźnie wymienionych w art. 58 ust. 3 akapit pierwszy lit. a)–c) rozporządzenia nr 1907/2006 (zob. pkt 10 powyżej), a także względy dotyczące zgrupowania bromku n-propylu i trójchloroetylenu, substancji już zawartej w tym załączniku. We wspomnianym załączniku ECHA odesłała również do innych dokumentów publicznych, na których się oparła w celu przygotowania zalecenia, a w szczególności do:

– poradnika na temat oceny pierwszeństwa z dnia 10 lutego 2014 r.;

– tymczasowych wyników szóstej oceny pierwszeństwa z dnia 1 września 2014 r.;

– dokumentu z dnia 1 lipca 2015 r. zawierającego uwagi zainteresowanych stron oraz odesłania do odpowiedzi na projekt szóstego zalecenia w celu włączenia bromku n-propylu do załącznika XIV;

– dokumentu z dnia 1 lipca 2015 r. zawierającego odpowiedzi ECHA na wspomniane uwagi.

51 Ze strony drugiej dokumentu referencyjnego dotyczącego bromku n-propylu z dnia 1 lipca 2015 r. wynika, że ECHA uwzględniła informacje zawarte w dokumentacji rejestracyjnej tej substancji dotyczące ilości odpowiadających jej różnym zastosowaniom, to znaczy ilości wskazanych w pkt 3.5 dokumentacji rejestracyjnej tej substancji. Z powyższego dokumentu wynika również, że zgodnie z tymi danymi ilość bromku n-propylu objętą zakresem zezwolenia należało uznać za odpowiadającą zakresowi od 1000 do mniej niż 10 000 ton, przewidzianym w pkt 5.2 poradnika na temat oceny pierwszeństwa z dnia 10 lutego 2014 r., oraz że w odniesieniu do tego zakresu należało przyznać ocenę wynoszącą 12/15.

52 W dokumencie z dnia 1 lipca 2015 r., zawierającym odpowiedzi ECHA na uwagi zainteresowanych stron, ECHA przedstawiła przyjęte przez siebie podejście. W tym kontekście ECHA wskazała w szczególności, że oszacowanie ilości uwzględniało dane zawarte w pkt 3.2 i 3.5 dokumentacji rejestracyjnej, dane zawarte w sprawozdaniach dotyczących bezpieczeństwa chemicznego, jak również informacje pochodzące z postępowania, w wyniku którego zidentyfikowano bromek n-propylu jako substancję wzbudzającą szczególnie duże obawy, a mianowicie ze sprawozdań sporządzonych w tym kontekście i z informacji przedłożonych podczas konsultacji publicznej. Zgodnie z wyjaśnieniami ECHA w celu oszacowania ilości mającej znaczenie dla ustalenia priorytetów uwzględniono również informacje dotyczące zastosowań wchodzących w zakres stosowania odstępstw od uzyskania zezwolenia oraz informacje dotyczące odpowiadającym im tonażom, jeśli tylko były dostępne. W tym kontekście ECHA uściśliła, że oszacowanie ilości objętej zakresem stosowania zezwolenia opierało się głównie na danych pochodzących z dokumentacji rejestracyjnych oraz z raportów bezpieczeństwa chemicznego. Inne informacje, w szczególności dotyczące tonażu przypadającego na zastosowanie, pochodzące ze sprawozdań dotyczących identyfikacji substancji wzbudzających szczególnie duże obawy oraz z konsultacji publicznych, mogłyby zdaniem tej agencji zostać uwzględnione, gdyby można było ocenić ich reprezentatywność i wiarygodność. ECHA wskazała również, że ogólnie w przypadkach

gdy na podstawie dostępnych danych nie jest możliwe wyciągnięcie jasnych wniosków w kwestii stosowania substancji w charakterze półproduktu lub w kwestii zastosowania innych zwolnień, w ramach oceny pierwszeństwa przyjmuje się ostrożne podejście.

53 Konkretnie odnośnie do bromku n-propylu ECHA wskazała, że na podstawie danych zawartych w dokumentacjach rejestracyjnych uznała, iż ilość tej substancji objęta zakresem stosowania zezwolenia mieściła się w zakresie od 1000 ton do mniej niż 10 000 ton przewidzianym w pkt 5.2 poradnika na temat oceny pierwszeństwa z dnia 10 lutego 2014 r., co zdaniem tej agencji uzasadniało przyznanie za ilość oceny wynoszącej 12/15. Szacunek ten nie został zmieniony, nawet gdy uwzględniono szacunek wspomniany w ramach konsultacji publicznej i wynoszący 30% całkowitej ilości w Unii Europejskiej. W tym kontekście ECHA zauważyła, że w odniesieniu do ilości bromku n-propylu objętych zakresem stosowania zezwolenia istniały różnice pomiędzy informacjami przekazanymi w dokumentacjach rejestracyjnych a informacjami przedłożonymi w ramach wspomnianej konsultacji publicznej. ECHA dodaje, że zgodnie z oświadczeniami przedsiębiorstw przemysłowych w ramach konsultacji publicznej ilość ta była niższa niż 1000 ton. W opinii ECHA informacje dostarczone w uwagach nie były wystarczające, aby nie uwzględnić danych rejestracyjnych, zaś do rejestrujących należało czuwanie nad tym, aby w dokumentacji rejestracyjnej zostały wskazane dokładne ilości.

54 Należy także wziąć pod uwagę wskazówki zawarte w poradniku na temat oceny pierwszeństwa z dnia 10 lutego 2014 r., do którego odsyłało zalecenie ECHA. Przede wszystkim, jak wynika z pkt 3 wspomnianego poradnika, informacja niezbędna do oceny pierwszeństwa powinna zasadniczo znajdować się w dokumentacjach rejestracyjnych. W przypisie 2 dotyczącym tej kwestii przypomniano, że rejestracja dokumentacji stanowi obowiązek prawny, że rejestrujący ma obowiązek dostarczenia poprawnych informacji, a także ich aktualizacji w stosownym czasie, jeżeli okaże się to konieczne, oraz że w konsekwencji to rejestrujący jest odpowiedzialny za prawdziwość danych rejestracyjnych. Wskazano tam również, że informacje dostarczone w następstwie obowiązku rejestracji są wykorzystywane do wspierania innych procesów objętych zakresem rozporządzenia nr 1907/2006. Następnie, jak wynika z pkt 4 akapit pierwszy omawianego poradnika, dane zawarte w dokumentacji rejestracyjnej stanowią główne źródło informacji do celów oceny pierwszeństwa i zaleca się, aby przedsiębiorcy przemysłowi wskazywali wszystkie istotne dane bezpośrednio w dokumentacji rejestracyjnej. Ponadto w akapicie trzecim tego punktu wskazano, że jeżeli w dokumentacji rejestracyjnej dostępne są dane niezbędne do celów oceny pierwszeństwa (a ich jakość jest dostateczna), to ocena danej substancji jest oparta na tych danych. Ponadto w akapicie tym wskazano, że w przypadku braku danych, danych sprzecznych bądź też niskiej jakości danych zakłada się najgorsze realistyczne scenariusze. Wreszcie w czwartym akapicie tego punktu zwraca się uwagę na fakt, że jakość wykorzystywanych danych zawsze będzie miała wpływ na wyniki oceny pierwszeństwa.

55 Po trzecie, w świetle orzecznictwa przypomnianego w pkt 46 powyżej, zgodnie z którym należy wziąć pod uwagę również okoliczności znane zainteresowanemu, należy uwzględnić korespondencję pomiędzy Komisją a skarżącymi prowadzoną w toku postępowania administracyjnego. W piśmie z dnia 18 września 2015 r. Komisja wskazała w szczególności, że dane zawarte w dokumentacji rejestracyjnej oraz dane dostarczone w ramach konsultacji publicznej nie były spójne oraz że w świetle spoczywającego na rejestrujących obowiązku aktualizacji danych w dokumentacji rejestracyjnej informacje wskazane w dokumentacji rejestracyjnej są głównym źródłem informacji do celów oceny pierwszeństwa.

56 W trzeciej kolejności należy w świetle powyższych okoliczności stwierdzić, że uzasadnienie zaskarżonego rozporządzenia należy uznać za wystarczające. Po pierwsze, z dokumentu referencyjnego dotyczącego bromku n-propylu z dnia 1 lipca 2015 r. wynika, że ECHA uwzględniła informacje zawarte w dokumentacji rejestracyjnej tej substancji dotyczące ilości odpowiadających jego różnym zastosowaniom, czyli ilości wskazanych w pkt 3.5 dokumentacji rejestracyjnej tej substancji. Po drugie, powody, dla których ECHA wykorzystała te dane, wynikają również z tych okoliczności. Z jednej strony wynika z nich bowiem w sposób wystarczająco jasny, że w przypadku braku spójności między danymi zawartymi w dokumentacji rejestracyjnej a informacjami przedłożonymi w ramach konsultacji

publicznej lub później co do zasady preferowane są dane zawarte w dokumentacji rejestracyjnej. Z drugiej strony z wystarczającą jasnością wynika z nich, że w przypadku gdy dane są ze sobą sprzeczne, uwzględnia się najgorszy realistyczny scenariusz. Względy, na których zostało oparte to podejście, wynikają również w sposób wystarczająco jasny z powyższych dokumentów.

57 W związku z tym należy oddalić argumenty przedstawione na poparcie niewystarczającego uzasadnienia zaskarżonego rozporządzenia dotyczącego obliczenia ilości bromku n-propylu, które zostały uwzględnione przez Komisję.

58 Wreszcie skarżące podnoszą, że nie dysponowały wystarczającymi informacjami, aby móc skorzystać z przewidzianego w rozporządzeniu nr 1907/2006 prawa do uczestnictwa w trakcie postępowania, które doprowadziło do przyjęcia zaskarżonego rozporządzenia, oraz w skuteczny sposób dochodzić swoich interesów. W tym względzie wystarczy wskazać, że informacje zawarte w poradniku na temat oceny pierwszeństwa z dnia 10 lutego 2014 r., w odpowiedziach ECHA i Komisji na uwagi skarżących oraz w innych dokumentach wymienionych w pkt 49–55 powyżej umożliwiały skarżącym skuteczne skorzystanie z ich praw w toku tego postępowania.

b) W przedmiocie części drugiej, dotyczącej naruszenia zasady dobrej administracji i istnienia oczywistych błędów w ocenie

59 Skarżące twierdzą, że Komisja naruszyła zasadę dobrej administracji i popełniła oczywisty błąd w wykonywaniu przysługującego jej swobodnego uznania. Zdaniem skarżących Komisja nie przeprowadziła swojej własnej oceny. Ponadto Komisja wykorzystała dane obejmujące wszystkie zastosowania bromku n-propylu, w tym zastosowania jako półproduktu, podczas gdy te ostatnie nie wchodziły w zakres zezwolenia i dlatego nie powinny były być wzięte pod uwagę. Ponadto zdaniem skarżących Komisja powinna była uwzględnić informacje przekazane przez skarżące podczas konsultacji publicznej i w ramach ich pism z dnia 10 sierpnia 2015 r., 4 lutego oraz 3 października 2016 r. Podejście, zgodnie z którym zostaną wzięte pod uwagę jedynie informacje zawarte w dokumentacji rejestracyjnej, udaremniłoby cel konsultacji publicznych przewidzianych w art. 58 ust. 4 rozporządzenia nr 1907/2006. Rejestrujący nie mają obowiązku wskazania ilości lub zakresu ilości obrotu substancji w odniesieniu do różnych zastosowań. W każdym razie nie ma wymogu natychmiastowego uaktualniania dokumentacji rejestracyjnej, lecz aktualizacji bez nadmiernego opóźnienia. Według skarżących podejście przyjęte przez Komisję mogłoby również skutkować tym, że substancje, które nie są rzeczywiście priorytetowe, zostaną włączone do załącznika XIV.

60 Komisja, popierana przez ECHA, kwestionuje argumenty skarżących.

61 Na wstępie należy przypomnieć, że zgodnie z art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej każdy ma prawo do bezstronnego i sprawiedliwego rozpatrzenia swojej sprawy w rozsądnym terminie przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii. W orzecznictwie wyjaśnione zostało, że zgodnie z tą zasadą to do organu administracji należy zbadanie w sposób staranny i bezstronny wszystkich elementów danej sprawy i zebranie wszystkich okoliczności faktycznych i prawnych koniecznych dla wykonywania przez niego swobodnego uznania; organ ten winien również upewnić się co do prawidłowego przebiegu i skuteczności prowadzonego przez siebie postępowania (wyrok z dnia 30 stycznia 2018 r., Przedsiębiorstwo Energetyki Cieplnej/ECHA, T-625/16, niepublikowany, EU:T:2018:44, pkt 89).

62 W pierwszej kolejności należy zbadać argument skarżących, zgodnie z którym Komisja wykorzystała dane dotyczące całkowitej ilości bromku n-propylu. W drugiej kolejności analizie zostaną poddane argumenty, zgodnie z którymi Komisja nie uwzględniła w wystarczającym stopniu informacji przedłożonych podczas konsultacji publicznych i w pismach skarżących z dnia 10 sierpnia 2015 r., 4 lutego oraz 3 października 2016 r.

1) W przedmiocie argumentu, zgodnie z którym Komisja wykorzystała dane dotyczące całkowitej ilości bromku n-propylu

63 Skarżące podnoszą, że Komisja oparła się na danych zawartych w pkt 3.2 dokumentacji rejestracyjnej, podczas gdy wskazane w tym punkcie ilości dotyczyły również zastosowań bromku n-propylu jako półproduktu, które to zastosowania ich zdaniem nie powinny były zostać wzięte pod uwagę.

64 W tym względzie należy niewątpliwie przypomnieć, że zgodnie z art. 10 lit. a) ppkt (iii) rozporządzenia nr 1907/2006 rejestrujący jest zobowiązany do wskazania informacji o produkcji i zastosowaniu lub zastosowaniach substancji zgodnie z pkt 3 załącznika VI do rozporządzenia nr 1907/2006. Punkt 3.1 tego załącznika przewiduje, że rejestrujący powinien wskazać w szczególności całkowitą produkcję, ilości wykorzystane do produkcji wyrobu lub skład wyrobu podlegającego rejestracji lub roczny import przypadający na rejestrującego w tonach w roku kalendarzowym. Informacja ta ma znaczenie dla zastosowania zakresu ilości obrotu substancji określonego w art. 7 ust. 4 lit. f) rozporządzenia nr 1907/2006, który determinuje wymogi w zakresie informacji (zob. załączniki od VI do XI do rozporządzenia nr 1907/2006). Są to te dane, o których mowa w pkt 3.2 dokumentacji rejestracyjnej.

65 Natomiast gdy w ramach przyjmowania rozporządzenia włączającego daną substancję do załącznika XIV bierze się pod uwagę ilość tej substancji, z art. 2 ust. 8 rozporządzenia nr 1907/2006 można wywnioskować, że jedynie część ilości objętych zakresem stosowania zezwolenia powinna być wykorzystywana. W tym kontekście nie należy zatem brać pod uwagę ilości związanych z zastosowaniami w charakterze półproduktu.

66 Niemniej jednak, wbrew twierdzeniom skarżących, jak wynika z pkt 51 powyżej, w niniejszej sprawie w celu obliczenia ilości objętej zakresem stosowania zezwolenia Komisja nie oparła się na całkowitej ilości bromku n-propylu wskazanej w pkt 3.2 dokumentacji rejestracyjnej, lecz wykorzystała dane, które zostały wskazane w pkt 3.5 dokumentacji rejestracyjnej i dotyczyły poszczególnych zastosowań bromku n-propylu.

67 Należy zatem oddalić argument, zgodnie z którym Komisja oparła się na danych dotyczących całkowitych ilości bromku n-propylu wskazanych w pkt 3.2 dokumentacji rejestracyjnej.

2) W przedmiocie argumentów, zgodnie z którymi Komisja nie uwzględniła w wystarczającym stopniu informacji przedłożonych jej podczas konsultacji publicznych i w ramach późniejszej dwustronnej wymiany korespondencji

68 Skarżące podnoszą również, że Komisja nie uwzględniła w wystarczającym stopniu informacji przedłożonych jej przez nie w ramach konsultacji publicznej oraz w ich pismach z dnia 10 sierpnia 2015 r., 4 lutego i 3 października 2016 r.

i) W przedmiocie danych przedłożonych Komisji w trakcie konsultacji publicznych

69 Skarżące argumentują, że w trakcie konsultacji publicznych przekazały dodatkowe informacje dotyczące ilości bromku n-propylu objętych zakresem zezwolenia. Z jednej strony skarżące wskazały, że 70% ilości bromku n-propylu jest stosowane jako półprodukt, a zatem nie jest objęte zakresem zezwolenia, a zatem jedynie 30% całkowitej ilości jest objęte zakresem zezwolenia. Z drugiej strony skarżące wskazały szacunkową wielkość rynku dla zastosowania bromku n-propylu jako rozpuszczalnika.

70 W tym względzie w pierwszej kolejności należy zauważyć, że z dokumentu z dnia 1 lipca 2015 r. zawierającego odpowiedzi ECHA na uwagi zainteresowanych stron wynika, że agencja ta wzięła pod uwagę informacje przekazane przez skarżące podczas konsultacji publicznej.

71 W dokumencie tym bowiem, po pierwsze, ECHA odpowiedziała na uwagę skarżących dotyczącą tego, że w ramach tych konsultacji wskazały one, iż 70% ilości bromku n-propylu dotyczyło zastosowania tej substancji jako półproduktu i nie było zatem objęte zakresem zezwolenia, a w związku z tym było nim objęte jedynie 30% ilości bromku n-propylu. ECHA wyjaśniła w tym względzie, że informacja ta, jako taka, nie mogła zmienić jej oceny. Zgodnie ze wskazaniami zawartymi w tym dokumencie nawet jeśli informacja przedłożona przez skarżące była poprawna i tylko 30% ilości bromku n-propylu było objęte zakresem zezwolenia na podstawie danych zawartych w dokumentacji dotyczącej oceny, okoliczność ta nie mogła podważyć oceny, jaką przyznano za ilość bromku n-propylu objętą zakresem zezwolenia.

72 Po drugie, w owym dokumencie z dnia 1 lipca 2015 r. zawierającym odpowiedzi ECHA na uwagi zainteresowanych stron udzielono również odpowiedzi na szacunkową wielkość rynku. Z dokumentu tego wynika bowiem, że dane te nie zostały uwzględnione, ponieważ nie mogły podważyć danych zawartych w pkt 3.5 dokumentacji rejestracyjnej.

73 W drugiej kolejności, wbrew temu, co twierdzą skarżące, fakt, że Komisja podjęła decyzję o zastosowaniu się do zalecenia ECHA, które nawiązywało w szczególności do dokumentu z dnia 1 lipca 2015 r. zawierającego odpowiedzi ECHA na uwagi zainteresowanych stron (zob. pkt 50 powyżej), nie pozwala sam w sobie wykazać, że Komisja nie przeprowadziła swojej własnej oceny. Przeciwnie, rozporządzenie nr 1907/2006 wyraźnie przewiduje, że ECHA przyjmuje zalecenie w odniesieniu do substancji, które uznaje za priorytetowe w celu włączenia do załącznika XIV, oraz że Komisja podejmuje decyzję z uwzględnieniem tego zalecenia. W tych okolicznościach nie można uznać, iż sam fakt, że Komisja postanowiła postąpić zgodnie z zaleceniem ECHA oraz że nawiązała do niego w zaskarżonym rozporządzeniu, uzasadnia wątpliwości co do tego, czy Komisja przeprowadziła swoją własną ocenę.

74 W trzeciej kolejności, w przeciwieństwie do tego, co sugerują skarżące, z faktu, że Komisja nie podzieliła ich stanowiska i postąpiła zgodnie z zaleceniem ECHA, nie można wywnioskować, iż Komisja pominęła informacje, które skarżące przedłożyły jej w trakcie konsultacji publicznych.

75 W czwartej kolejności, w zakresie, w jakim skarżące podnoszą, że Komisja popełniła błędy w ocenie, jako że nie wykorzystała informacji przedłożonych jej przez nie w ramach konsultacji publicznych, należy przypomnieć, że wybór substancji kandydackich, które należy włączyć do załącznika XIV, wymaga przeprowadzenia wysoce złożonych ocen elementów faktycznych o charakterze naukowym i technicznym, w odniesieniu do których Komisja dysponuje szerokim zakresem uznania. Ten szeroki zakres uznania dotyczy również wyboru wykorzystywanych danych. W tym względzie kontrola Sądu jest ograniczona (zob. podobnie postanowienie z dnia 27 marca 2014 r., Polyelectrolyte Producers Group i in./Komisja, C-199/13 P, niepublikowane, EU:C:2014:205, pkt 28). W związku z tym należy zbadać, czy za pomocą swoich argumentów skarżące są w stanie wykazać, że nie obliczając ilości bromku n-propylu objętych zakresem zezwolenia na podstawie informacji, które skarżące przedłożyły w trakcie konsultacji publicznej, Komisja popełniła oczywisty błąd w ocenie.

76 W tym względzie w pierwszej kolejności należy zauważyć, że jednym z celów realizowanych przez system dotyczący rejestracji, oceny oraz udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów, który został ustanowiony rozporządzeniem nr 1907/2006, jest to, aby wspomniane rozporządzenie dostarczało informacji o substancjach oraz o zastosowaniach tych substancji oraz aby informacje te były wskazywane w dokumentacjach rejestracyjnych.

77 W tym kontekście, po pierwsze, należy zauważyć, że z motywu 14 rozporządzenia nr 1907/2006 wynika, iż rozporządzenie to ma dostarczać informacji o substancjach i ich zastosowaniach. Z motywu tego wynika również, że informacje te powinny być wykorzystywane przez odpowiednie podmioty przy stosowaniu i wdrażaniu właściwego prawodawstwa. Jak wynika z motywu 17 rozporządzenia nr 1907/2006, aby pomóc w identyfikacji niebezpiecznych właściwości substancji, powinny być zebrane wszystkie dostępne i odpowiednie informacje dotyczące substancji.

78 Po drugie, jak wynika z motywu 19 rozporządzenia nr 1907/2006, przepisy tego rozporządzenia, zebrane w tytule II, zatytułowanym „Rejestracja substancji", mają na celu zobowiązanie producentów i importerów do generowania danych na temat substancji, które produkują lub importują, wykorzystywania tych danych do oceny ryzyka związanego z tymi substancjami oraz opracowywania i zalecania odpowiednich środków zarządzania ryzykiem. Aby zapewnić rzeczywiste wypełnianie powyższych obowiązków oraz ze względu na przejrzystość procedura rejestracji powinna wymagać od producentów i importerów przedłożenia ECHA dokumentacji zawierającej wszystkie wspomniane informacje.

79 Po trzecie, zgodnie z motywem 21 rozporządzenia nr 1907/2006 dostarczane informacje na temat substancji mogą być wykorzystane do wszczęcia procedury udzielania zezwoleń, dlatego powinno się zapewnić właściwym organom możliwość dostępu do tych informacji oraz korzystania z nich do celów takich procedur.

80 Po czwarte, z motywu 27 rozporządzenia nr 1907/2006 wynika, że do celów egzekwowania przepisów i do potrzeb oceny oraz ze względu na przejrzystość informacje dotyczące substancji, jak również informacje powiązane, w tym dotyczące środków kontroli ryzyka, powinny być z reguły przekazywane odpowiednim władzom.

81 Po piąte, jak wynika z motywu 46 rozporządzenia nr 1907/2006, w celu zagwarantowania, że informacje zgromadzone w wyniku rejestracji są stale aktualizowane, przewidziano wymóg informowania ECHA przez rejestrujących o określonych zmianach tych informacji wskazanych w dokumentacji.

82 Ze względu na powyższe elementy nie można również zarzucać Komisji, że oparła się głównie na danych pochodzących z dokumentacji rejestracyjnych.

83 W drugiej kolejności – nie można czynić Komisji zarzutu z tego, że oparła się na danych dotyczących ilości dla poszczególnych zastosowań bromku n-propylu, które zostały wskazane w pkt 3.5 dokumentacji rejestracyjnej, mimo istnienia niespójności między tymi danymi a danymi dotyczącymi całkowitej ilości bromku n-propylu wskazanych w pkt 3.2 dokumentacji rejestracyjnej. W istocie, w świetle zasady ostrożności, o której mowa w art. 1 ust. 3 zdanie drugie rozporządzenia nr 1907/2006, w przypadku istnienia niespójnych danych dotyczących ilości rozpatrywanej substancji kandydackiej nie można czynić Komisji zarzutu z tego, że wykorzystała dane zawarte w pkt 3.5 dokumentacji rejestracyjnej, które dotyczyły różnych zastosowań bromku n-propylu i wskazywały na większą ilość owej substancji objętej zakresem zezwolenia.

84 W trzeciej kolejności należy zbadać, czy w świetle informacji przedłożonych Komisji przez skarżące w ramach konsultacji publicznych popełniła ona oczywisty błąd w ocenie poprzez obliczenie ilości bromku n-propylu objętych zakresem stosowania zezwolenia na podstawie danych zawartych w pkt 3.5 dokumentacji rejestracyjnej.

85 Po pierwsze, należy stwierdzić, że argumenty przedstawione przez skarżące nie pozwalają wykazać ewidentnie błędnego charakteru stwierdzenia Komisji, zgodnie z którym nawet jeśli 70% całkowitej ilości bromku n-propylu wskazanych w pkt 3.2 dokumentacji rejestracyjnej nie było objęte zakresem zezwolenia, czyli na podstawie danych zawartych w dokumentacji dotyczącej oceny zakresem tym było objęte jedynie 30% ilości bromku n-propylu, okoliczność ta nie była w stanie podważyć oceny, jaką przyznano za ilość bromku n-propylu objętą zakresem zezwolenia.

86 Po drugie, należy zbadać, czy Komisja popełniła oczywisty błąd w ocenie, gdy uznała, że przyjęta przez skarżące szacunkowa wielkość rynku dla zastosowania bromku n-propylu jako rozpuszczalnika nie mogła podważyć danych zawartych w pkt 3.5 dokumentacji rejestracyjnej.

87 W tym względzie należy przypomnieć, że – jak zostało wyjaśnione w pkt 76–82 powyżej – rozporządzenie nr 1907/2006 przyznaje istotną rolę danym wskazanym w dokumentacji rejestracyjnej substancji.

88 Ponadto z systematyki rozporządzenia nr 1907/2006 wynika, że rejestrujący są odpowiedzialni za dane wskazane przez siebie w dokumentacji rejestracyjnej.

89 Niewątpliwie, jeśli chodzi o informacje dotyczące ilości substancji, art. 22 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 1907/2006 ogranicza się co prawda do wskazania, że rejestrujący powinni z własnej inicjatywy i bez zbędnej zwłoki uaktualniać dokumentację rejestracyjną, dodając nowe istotne informacje, i przedłożyć je ECHA, w przypadku zmian rocznej lub całkowitej ilości produkcji lub importu lub ilości substancji obecnych w produkowanych lub importowanych przez nich wyrobach, jeżeli skutkują one zmianą zakresu wielkości obrotu. Przepis ten dotyczy zatem całkowitego zakresu wielkości obrotu, który jest przewidziany w rozporządzeniu nr 1907/2006 i który należy podać przy rejestracji substancji (zob. pkt 64 powyżej), a nie części ilości, która jest objęta zakresem stosowania zezwolenia (zob. pkt 65 powyżej).

90 Jednakże w przypadku gdy rejestrujący wskazuje w dokumentacji rejestracyjnej dane dotyczące ilości substancji, nawet jeśli nie są to dane takie jak te, o których mowa w art. 22 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 1907/2006, lecz ilości dotyczące poszczególnych zastosowań danej substancji, to z uwagi na znaczenie, jakie rozporządzenie nr 1907/2006 nadaje danym znajdującym się we wspomnianej dokumentacji, oraz odpowiedzialność rejestrującego za owe dane na rejestrującym spoczywa ciężar aktualizowania danych w stosownym czasie, przynajmniej w przypadku, gdy są to dane, które mają znaczenie dla celów procedur określonych w rozporządzeniu nr 1907/2006.

91 Jeśli chodzi o dane wskazujące na ilości bromku n-propylu w odniesieniu do różnych zastosowań, to należy przypomnieć, że – jak wynika z pkt 4 akapit pierwszy poradnika na temat oceny pierwszeństwa z dnia 10 lutego 2014 r. – dane zawarte w dokumentacji rejestracyjnej stanowią główne źródło informacji do celów oceny pierwszeństwa przez ECHA oraz że w owym poradniku radzi się przedsiębiorstwom przemysłowym wskazywać wszystkie istotne dane bezpośrednio w dokumentacji rejestracyjnej.

92 W świetle powyższych rozważań należy stwierdzić, że do skarżących należało zaktualizowanie w stosownym czasie danych zawartych w pkt 3.5 dokumentacji rejestracyjnej, jeżeli zgodnie z zakresem wielkości przewidzianym w pkt 5.2 poradnika na temat oceny pierwszeństwa z dnia 10 lutego 2014 r. zmiana wskazanej ilości mogła mieć wpływ na wynik pierwszeństwa przyznany za kryterium ilościowe w rozumieniu art. 58 ust. 3 lit. c) rozporządzenia nr 1907/2006.

93 W tym kontekście należy również stwierdzić, że dane zawarte w pkt 3.5 dokumentacji rejestracyjnej nie zostały zmienione przed przyjęciem zaskarżonego rozporządzenia oraz że skarżące nie przedstawiają argumentu mogącego wykazać, że taka zmiana nie była możliwa.

94 Ponadto należy stwierdzić, że w ramach konsultacji publicznych skarżące nie przedstawiły elementów pozwalających wyjaśnić brak spójności pomiędzy danymi przedłożonymi w ramach tych konsultacji a danymi wskazanymi w pkt 3.5 dokumentacji rejestracyjnej. Przeciwnie, zgodnie ze wskazaniami ECHA, które nie zostały w szczegółowy sposób zakwestionowane przez skarżące, przedłożone przez skarżące dane nie były spójne z danymi wskazanymi w raporcie bezpieczeństwa chemicznego załączonym do uwag przedstawionych przez skarżące, w którym wskazano dużo większe ilości.

95 W tych okolicznościach nie można czynić Komisji zarzutu z tego, że uznała, iż ocena skarżących dotycząca szacunkowej wielkości rynku dla zastosowania bromku n-propylu jako rozpuszczalnika, którą skarżące przedstawiły w trakcie konsultacji publicznej, nie mogła podważyć danych zawartych w pkt 3.5 dokumentacji rejestracyjnej.

96 Wniosku tego nie podważa argument skarżących dotyczący tego, że należy zachować skuteczność konsultacji publicznych, o których mowa w art. 58 ust. 4 rozporządzenia nr 1907/2006.

97 Przepis ten przewiduje, że ECHA zwraca się do wszystkich zainteresowanych stron o przedstawianie, w ciągu trzech miesięcy od daty publikacji swoich zaleceń, uwag dotyczących w szczególności zastosowań, które powinny zostać zwolnione z obowiązku uzyskania zezwolenia.

98 Niewątpliwie konsultacje publiczne przewidziane w art. 58 ust. 4 rozporządzenia nr 1907/2006 pozwalają wszystkim zainteresowanym na dostarczenie istotnych danych. Pozwalają one zatem rejestrującym na przedstawienie dodatkowych informacji dotyczących zastosowań, które powinny zostać zwolnione z obowiązku uzyskania zezwolenia. Jednakże celem tego przepisu nie jest umożliwienie rejestrującym zmiany danych wskazanych w dokumentacji rejestracyjnej w ramach konsultacji publicznych, bez wyjaśnienia powodu, dla którego nie mogli ich zaktualizować w stosownym czasie, ani powodu, dla którego istnieją różnice między tymi danymi a informacjami przedstawionymi w ramach konsultacji publicznych.

99 Tymczasem w niniejszej sprawie skarżące nie tylko nie wskazały powodów, dla których nie były w stanie zaktualizować w stosownym czasie danych znajdujących się w dokumentacji rejestracyjnej, lecz również nie wyjaśniły niespójności, po pierwsze, pomiędzy danymi przedstawionymi w ramach konsultacji publicznych a danymi wskazanymi w pkt 3.5 dokumentacji rejestracyjnej, a po drugie, pomiędzy szacunkami wskazanymi w ich uwagach a danymi zawartymi w załączonym do nich raporcie bezpieczeństwa chemicznego (zob. pkt 94 powyżej).

100 W tym kontekście należy oddalić argument skarżących dotyczący tego, że ponieważ dane figurujące w dokumentacji rejestracyjnej były niespójne, Komisja była zobowiązana przyłożyć większą wagę do informacji, które zostały przedłożone w trakcie konsultacji publicznych. Takie podejście skutkowałoby bowiem uprzywilejowaniem rejestrujących, którzy nie dokonują w stosownym czasie korekty sprzecznych danych zawartych w ich dokumentacji rejestracyjnej.

101 W świetle powyższych rozważań należy oddalić argumenty skarżących dotyczące informacji, które przedstawiły one w trakcie konsultacji publicznych.

ii) W przedmiocie informacji zawartych w piśmie z dnia 10 sierpnia 2015 r.

102 Skarżące twierdzą, że Komisja nie uwzględniła w wystarczającym stopniu informacji, które przedstawiły one w piśmie z dnia 10 sierpnia 2015 r. W piśmie tym skarżące powtórzyły argumenty, które już przedstawiły w trakcie konsultacji publicznych. Skarżące podniosły w nim również, że ECHA wykorzystała dane wskazane w pkt 3.5 dokumentacji rejestracyjnej, mimo że miała wątpliwości co do ich wiarygodności.

103 W tym względzie w pierwszej kolejności należy zauważyć, że z pisma Komisji z dnia 18 września 2015 r. wynika, iż Komisja przedstawiła powody, dla których uznała, że nie należy wykorzystać danych przekazanych przez skarżące w piśmie z dnia 10 sierpnia 2015 r. W tym kontekście Komisja wskazała w szczególności, że dokumentacja rejestracyjna była podstawowym źródłem wykorzystywanym do celów oceny pierwszeństwa, że istniały niespójności pomiędzy z jednej strony danymi zawartymi w dokumentacji rejestracyjnej, a z drugiej strony danymi przedstawionymi w ramach konsultacji publicznych, oraz że to do rejestrujących należy aktualizacja dokumentacji rejestracyjnej. W tych okolicznościach nie można uznać, że Komisja nie uwzględniła informacji zawartych w piśmie z dnia 10 sierpnia 2015 r.

104 W drugiej kolejności, w przeciwieństwie do tego, co sugerują skarżące, z faktu, że po otrzymaniu pisma skarżących z dnia 10 sierpnia 2015 r. Komisja zasięgnęła opinii ECHA w odniesieniu do informacji w nim zawartych i postanowiła przychylić się do opinii tej agencji, nie wynika, że Komisja nie

przeprowadziła własnej oceny. Jest tak tym bardziej, że takie podejście wpisuje się w logikę rozporządzenia nr 1907/2006, który stanowi w motywie 78, że ECHA udziela wskazówek dotyczących kolejności obejmowania substancji priorytetowych procedurą udzielania zezwoleń, w celu zagwarantowania, że kolejność ta będzie zgodna z potrzebami społeczeństwa oraz stanem wiedzy naukowej i aktualną sytuacją. Nic nie stoi na przeszkodzie temu, aby Komisja, w sytuacji, gdy zdecyduje się przychylić do opinii ECHA, przejęła jej treść w odpowiedzi, której udziela zainteresowanym stronom. W konsekwencji, w przeciwieństwie do tego, co sugerują skarżące, istnienie takiego przejęcia nie może samo w sobie uzasadniać wątpliwości co do kwestii, czy Komisja przeprowadziła własną ocenę.

105 W trzeciej kolejności – z faktu, że Komisja nie podzieliła stanowiska skarżących i przychyliła się do opinii ECHA, nie można wywnioskować, że Komisja pominęła informacje przedstawione w piśmie z dnia 10 sierpnia 2015 r.

106 W czwartej kolejności – w świetle rozważań przedstawionych w pkt 75–101 powyżej należy stwierdzić, że Komisja nie popełniła oczywistego błędu w ocenie, gdy uznała, iż należało wykorzystać dane zawarte w pkt 3.5 dokumentacji rejestracyjnej.

107 W związku z tym należy oddalić argumenty dotyczące pisma z dnia 10 sierpnia 2015 r.

iii) W przedmiocie informacji zawartych w piśmie z dnia 4 lutego 2016 r.

108 Skarżące podnoszą, że Komisja nie uwzględniła w wystarczającym stopniu informacji, które przedstawiły one w piśmie z dnia 4 lutego 2016 r. W piśmie tym skarżące wspomniały, że zebrały dane dotyczące ilości bromku n-propylu objętych zakresem zezwolenia, które wskazywały, że ilość ta była niższa niż 1000 ton, i zaproponowały przedstawienie wyników swojego dochodzenia z zachowaniem poufności.

109 W tym względzie w pierwszej kolejności należy zauważyć, że chociaż godny ubolewania jest fakt, iż Komisja nie odpowiedziała na pismo skarżących z dnia 4 lutego 2016 r., to z tego faktu nie można jednak wywnioskować, że Komisja nie uwzględniła zawartych w nim informacji. Jak wynika bowiem z dokumentów przedstawionych przez Komisję, po otrzymaniu tego pisma Komisja skonsultowała się z ECHA w kwestii zawartych w nim informacji.

110 W drugiej kolejności – z powodów przedstawionych w pkt 104 i 105 powyżej nie można z faktu, że Komisja skonsultowała się z ECHA i że postanowiła przychylić się do opinii tej agencji, wywnioskować, że Komisja nie przeprowadziła własnej oceny; nie można również z faktu, że Komisja nie podzieliła stanowiska skarżących, ale przychyliła się do opinii ECHA, wywnioskować, że Komisja pominęła informacje przedstawione w piśmie z dnia 4 lutego 2016 r.

111 W trzeciej kolejności należy zbadać, czy wykorzystując dane wskazane w pkt 3.5 dokumentacji rejestracyjnej pomimo informacji przedstawionych w piśmie z dnia 4 lutego 2016 r., Komisja popełniła oczywisty błąd w ocenie.

112 Po pierwsze, odsyłając do rozważań przedstawionych w pkt 75–100 powyżej, należy przypomnieć, że to zadaniem rejestrującego jest aktualizacja, w stosownym czasie, danych zawartych w dokumentacji rejestracyjnej.

113 Po drugie, należy stwierdzić, że rozporządzenie nr 1907/2006 nie przewiduje wyraźnie możliwości przedstawienia przez rejestrującego danych po konsultacjach publicznych przewidzianych w art. 58 ust. 4 rozporządzenia nr 1907/2006. A zatem tylko w wyjątkowych okolicznościach można byłoby uznać, że w następstwie przedłożenia Komisji informacji po konsultacjach publicznych Komisja jest zobowiązana do odejścia od danych wskazanych przez rejestrującego w dokumentacji rejestracyjnej.

114 Po trzecie, należy zauważyć, że skarżące nie przedstawiły żadnego argumentu mogącego wykazać, że nie były w stanie zaktualizować w stosownym czasie danych zawartych w dokumentacji rejestracyjnej.

115 Po czwarte, należy stwierdzić, że wskazówki skarżących zawarte w ich piśmie z dnia 4 lutego 2016 r. były dość abstrakcyjne i nie zawierały dowodów pozwalających wyjaśnić brak spójności między danymi wskazanymi w pkt 3.5 dokumentacji rejestracyjnej a danymi zawartymi w tym piśmie.

116 W tych okolicznościach nie można czynić Komisji zarzutu z tego, że oparła się na danych wskazanych w pkt 3.5 dokumentacji rejestracyjnej, a nie na danych dostarczonych przez skarżące w piśmie z dnia 4 lutego 2016 r.

117 W związku z tym należy oddalić argumenty dotyczące pisma z dnia 4 lutego 2016 r.

iv) W przedmiocie informacji zawartych w piśmie z dnia 3 października 2016 r.

118 Skarżące podnoszą, że Komisja nie uwzględniła w wystarczającym stopniu informacji, które przedstawiły one w piśmie z dnia 3 października 2016 r. W piśmie tym skarżące wskazały, że jedyny inny współrejestrujący zastosowania w charakterze innym niż półprodukt dezaktywował swoją rejestrację, że wskazania innych współrejestrujących dotyczyły jedynie zastosowań bromku n-propylu jako półproduktu, że skarżące były jedynymi rejestrującymi, które dostarczyły informacji na temat ilości bromku n-propylu istotnych dla oceny kryterium ilości objętej zakresem zezwolenia, a zatem posiadały informacje pozwalające na stwierdzenie, że ilość bromku n-propylu objęta zakresem zezwolenia była niższa niż 1000 ton rocznie.

119 W tym względzie należy zauważyć, że o ile z informacji przedstawionych przez Komisję wynika, iż po otrzymaniu pisma skarżących z dnia 3 października 2016 r. skonsultowała się ona w tym zakresie z ECHA, o tyle jej wskazówki sugerują, że przed otrzymaniem odpowiedzi ECHA Komisja nie przeprowadziła pogłębionej analizy kwestii, czy informacje zawarte w tym piśmie mogły podważyć ocenę ilości bromku n-propylu objętych zakresem zezwolenia, która została dokonana przez ECHA. Komisja otrzymała zaś tę odpowiedź w dniu 22 grudnia 2016 r., a zatem po wydaniu opinii przez komitet regulacyjny (zob. pkt 16, 18 i 19 powyżej).

120 Jednakże w tym kontekście w pierwszej kolejności należy również przypomnieć, że rozporządzenie nr 1907/2006 nie przewiduje wyraźnie możliwości przekazania przez rejestrującego danych po konsultacjach publicznych, o których mowa w art. 58 ust. 4 rozporządzenia nr 1907/2006 (zob. pkt 113 powyżej), że do rejestrującego należy dokonanie aktualizacji danych zawartych w dokumentacji rejestracyjnej w stosownym czasie (zob. pkt 75–100 powyżej) oraz że skarżące nie przedstawiły żadnego argumentu mogącego wykazać, że nie były w stanie zaktualizować danych zawartych w dokumentacji rejestracyjnej w stosownym czasie.

121 W drugiej kolejności należy zauważyć, że wskazówki skarżących zawarte w ich piśmie z dnia 4 lutego 2016 r. były dość abstrakcyjne i nie zawierały w szczególności elementów pozwalających wyjaśnić brak spójności między danymi wskazanymi w pkt 3.5 dokumentacji rejestracyjnej a danymi wskazanymi w tym piśmie.

122 W trzeciej kolejności należy zauważyć, że pismem z dnia 15 listopada 2016 r. Komisja wezwała skarżące do skontaktowania się z nią w celu ustalenia daty spotkania w listopadzie, aby dogłębnie omówić zebrane przez skarżące dane. Tymczasem z akt sprawy nie wynika, że skarżące skontaktowały się z Komisją w celu ustalenia daty spotkania w listopadzie. Dopiero w dniu 7 grudnia 2016 r., czyli w dniu, w którym zebrał się komitet regulacyjny, skarżące skontaktowały się w tym względzie z Komisją.

123 W tych okolicznościach nie można czynić Komisji zarzutu z tego, że oparła się na danych wskazanych w pkt 3.5 dokumentacji rejestracyjnej celem dokonania oceny ilości bromku n-propylu objętej zakresem zezwolenia.

124 W konsekwencji nawet gdyby okoliczności faktyczne wskazane w pkt 119 powyżej należało uznać za naruszenie przez Komisję zasady dobrej administracji, takie naruszenie nie miałoby żadnego wpływu na zgodność z prawem zaskarżonego rozporządzenia.

125 Wynika stąd, że należy oddalić argumenty oparte na piśmie z dnia 3 października 2016 r., a tym samym oddalić wszystkie argumenty skarżących oparte na tym, że Komisja nie uwzględniła w wystarczającym stopniu informacji, które skarżące przedstawiły w trakcie konsultacji publicznych oraz w ramach ich pism z dnia 10 sierpnia 2015 r., 4 lutego i 3 października 2016 r.

126 W świetle powyższych rozważań należy oddalić zarzut pierwszy.

2. W przedmiocie części pierwszej zarzutu czwartego, opartej na naruszeniu zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań

127 W ramach części pierwszej zarzutu czwartego skarżące podnoszą zasadniczo, że Komisja naruszyła zasadę ochrony uzasadnionych oczekiwań, gdyż nie uwzględniła wytycznych administracyjnych ECHA dotyczących ustalenia oceny za kryterium dotyczące ilości w rozumieniu art. 58 ust. 3 lit. c) rozporządzenia nr 1907/2006.

128 Komisja, popierana przez ECHA, kwestionuje argumenty skarżących.

129 W pierwszej kolejności należy oddalić argumenty podniesione na poparcie zarzutu naruszenia zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań. W tym względzie wystarczy wskazać, że Komisja nie jest związana wytycznymi sporządzonymi przez ECHA do celów przyjęcia zalecenia, do czego ECHA jest zobowiązana na podstawie art. 58 ust. 3 rozporządzenia nr 1907/2006. Zalecenie to miało bowiem wyłącznie charakter doradczy i nie wiązało Komisji. Komisja mogła zatem odstąpić od wytycznych administracyjnych ECHA dotyczących wspomnianego zalecenia bez naruszenia zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań.

130 W drugiej kolejności, w zakresie, w jakim skarżące podnoszą, że sama Komisja nawiązała do wytycznych administracyjnych ECHA, po pierwsze, należy zauważyć, że gdy Komisja zdecyduje zastosować się do zalecenia ECHA, a w zaleceniu tym owa agencja oparła się na metodologii, która wynika z jej wytycznych administracyjnych, argument oparty na tym, iż stwierdzenia Komisji nie są zgodne z wytycznymi administracyjnymi ECHA, powinien być postrzegany jako mający na celu wykazanie istnienia błędu w rozumowaniu Komisji.

131 Po drugie, należy stwierdzić, że z zaskarżonego rozporządzenia nie można wywnioskować, iż Komisja nie przestrzegała zasady przewidzianej w pkt 5.2 poradnika na temat oceny pierwszeństwa z dnia 10 lutego 2014 r., zgodnie z którą nie należało uwzględniać ilości dotyczących zastosowań bromku n-propylu jako półproduktu.

132 Po trzecie, w zakresie, w jakim argumenty skarżących dotyczą dokonanego przez Komisję wyboru danych, które wykorzystała, należy zauważyć, że w pkt 4 akapit pierwszy poradnika na temat oceny pierwszeństwa z dnia z dnia 10 lutego 2014 r. wskazano, iż dane podane w dokumentacji rejestracyjnej stanowią źródło głównej informacji do celów oceny pierwszeństwa. Ponadto, jak wynika z przypisu 2 do pkt 3 wspomnianego poradnika, rejestrujący są odpowiedzialni za dokładność danych rejestracyjnych.

133 W konsekwencji nawet jeśli w pkt 4 akapit pierwszy tego poradnika wskazano, że informacje inne niż dane zawarte w dokumentacji rejestracyjnej mogą być również służyć jako źródło dodatkowych danych, to nie stało to w żaden sposób na przeszkodzie temu, by w okolicznościach opisanych w pkt 59–125 powyżej Komisja wykorzystała dane dotyczące różnych zastosowań bromku n-propylu wskazanych w pkt 3.5 dokumentacji rejestracyjnej w celu dokonania oceny ilości tej substancji objętej zakresem zezwolenia.

134 Ze względu na te okoliczności nie można uznać, że podejście przyjęte przez Komisję było sprzeczne ze wskazówkami zawartymi w poradniku na temat oceny pierwszeństwa z dnia 10 lutego 2014 r.

135 W świetle powyższych rozważań należy oddalić część pierwszą zarzutu czwartego.

B. W przedmiocie stwierdzeń Komisji dotyczących kwestii zgrupowania bromku n-propylu i trójchloroetylenu

136 Skarżące przedstawiają również argumenty zmierzające do podważenia stwierdzeń Komisji dotyczących kwestii zgrupowania bromku n-propylu i trójchloroetylenu, czyli substancji, która została już włączona do załącznika XIV. Z jednej strony w ramach zarzutu trzeciego podnoszą one w szczególności, że w tym względzie Komisja naruszyła obowiązek uzasadnienia i prawo skarżących do obrony. Z drugiej strony w ramach części drugiej zarzutu czwartego skarżące podnoszą w szczególności, że stwierdzenia Komisji dotyczące grupowania nie są zgodne z zasadą ochrony uzasadnionych oczekiwań, ponieważ Komisja nie zastosowała się do wskazówek zawartych w wytycznych administracyjnych ECHA.

1. W przedmiocie zarzutu trzeciego, opartego w szczególności na naruszeniu obowiązku uzasadnienia

137 W pierwszej kolejności skarżące podnoszą, że Komisja uchybiła obowiązkowi uzasadnienia. W swoim poradniku na temat oceny pierwszeństwa z dnia 10 lutego 2014 r. ECHA wskazała, że w przypadku gdy zostaną wzięte pod uwagę czynniki takie jak grupowanie substancji, które nie stanowią części kryteriów wyraźnie wymienionych w art. 58 ust. 3 akapit pierwszy lit. a)–c) rozporządzenia nr 1907/2006, należy jasno określić powody, dla których dana substancja kandydacka powinna zostać uznana za substancję priorytetową. Tymczasem twierdzenia Komisji dotyczące grupowania bromku n-propylu i trójchloroetylenu nie zostały wystarczająco uzasadnione. Nie pozwoliły one skarżącym na zrozumienie powodów, dla których bromek n-propylu mógłby zostać zastosowany w celu zastąpienia trójchloroetylenu. Komisja nie przedstawiła żadnej oceny rzeczywistego potencjału zamienności bromku n-propylu i trójchloroetylenu.

138 Komisja, popierana przez ECHA, kwestionuje argumenty skarżących.

139 Jeśli chodzi o uzasadnienie zaskarżonego rozporządzenia, to jak wskazano w pkt 45–55 powyżej, należy wziąć pod uwagę nie tylko powody przedstawione w zaskarżonym rozporządzeniu, lecz również te ujęte w zaleceniu ECHA, na którym oparła się Komisja, oraz w dokumentach, do których odwołuje się to zalecenie, jak również powody przedstawione w ramach korespondencji pomiędzy Komisją a skarżącymi.

140 W tym kontekście, po pierwsze, należy zatem wziąć pod uwagę motywy 1, 13 i 20 zaskarżonego rozporządzenia (zob. pkt 48 powyżej), jak również zalecenie ECHA, załącznik do tego zalecenia oraz dokumenty publiczne ECHA, do których załącznik ten odsyła (zob. pkt 49–51 powyżej).

141 Po drugie, jeśli chodzi w szczególności o dokument referencyjny dotyczący bromku n-propylu z dnia 1 lipca 2015 r., należy przypomnieć, że z dokumentu tego wynika, iż ECHA uznała, że nawet jeśli inne substancje znajdujące się na liście substancji kandydackich otrzymały w odniesieniu do kryteriów,

o których mowa w art. 58 ust. 3 akapit pierwszy lit. a)–c) rozporządzenia nr 1907/2006, wyższe wyniki pierwszeństwa niż bromek n-propylu, to ta substancja kandydacka była priorytetowa z uwagi na całkowity wynik wynoszący 20/45 oraz ze względów związanych z grupowaniem. W odniesieniu do kwestii grupowania ECHA wskazała, że w świetle informacji dostarczonych przez przedsiębiorstwa przemysłowe z jednej strony w toku konsultacji publicznych w ramach postępowania, które doprowadziło do wpisania bromku n-propylu na listę substancji kandydackich, a z drugiej strony konsultacji publicznych w rozumieniu art. 58 ust. 4 rozporządzenia nr 1907/2006 przeprowadzonych w ramach szóstej oceny pierwszeństwa, bromek n-propylu mógł być stosowany w zastępstwie trójchloroetylenu.

142 Po trzecie, w dokumencie z dnia 1 lipca 2015 r. zawierającym uwagi zainteresowanych stron i odwołania do odpowiedzi na projekt szóstego zalecenia w sprawie włączenia bromku n-propylu do załącznika XIV, do którego odsyłają załącznik I do zalecenia ECHA oraz dokument referencyjny z dnia 1 lipca 2015 r., zostały ujęte uwagi zainteresowanych stron, z których wynika, że producenci i dystrybutorzy wprowadzają bromek n-propylu na rynek jako rozwiązanie alternatywne dla trójchloroetylenu.

143 Po czwarte, w ostatecznych wynikach (zob. pkt 10 powyżej), które ECHA zaktualizowała, uwzględniając uwagi dotyczące projektu zalecenia, ECHA wyjaśniła, że zgodnie z informacjami dostarczonymi przez sektor bromek n-propylu może być stosowany w zastępstwie trójchloroetylenu do odtłuszczania parowego oraz czyszczenia powierzchni oraz że trójchloroetylen został już włączony do załącznika XIV.

144 Po piąte, w piśmie do skarżących z dnia 18 września 2015 r. Komisja nie tylko nawiązała do okoliczności, że bromek n-propylu może być stosowany do odtłuszczania parowego oraz czyszczenia powierzchni w zastępstwie trójchloroetylenu, lecz wskazała również, że wnioski o udzielenie zezwolenia dotyczące trójchloroetylenu zostały już przedłożone dla zastosowań, które były podobne do tych, dla których można było stosować bromek n-propylu. W piśmie tym Komisja wskazała również, że względy związane z grupowaniem mogły uzasadniać uznanie substancji za priorytetową, nawet jeśli osiągnięty przez nią całkowity wynik, jeśli chodzi o kryteria wyraźnie wymienione w art. 58 ust. 3 akapit pierwszy lit. a)–c) rozporządzenia nr 1907/2006, był bardzo słaby. W załączniku do tego pisma Komisja stwierdziła w szczególności, że „nawet jeśli bromek n-propylu uzyskał znacznie słabszy całkowity wynik pierwszeństwa, ECHA mogła zalecić tę substancję na podstawie względów związanych z grupowaniem”.

145 Wbrew temu, co twierdzą skarżące, okoliczności wspomniane w pkt 139–144 powyżej były wystarczające, aby umożliwić skarżącym zakwestionowanie włączenia bromku n-propylu do załącznika XIV przed sądem Unii, jeśli ich zdaniem było ono błędne. W szczególności jeśli skarżące uważają, że nie można było uznać bromku n-propylu za rozwiązanie alternatywne dla trójchloroetylenu do odtłuszczania parowego oraz czyszczenia powierzchni, względy przedstawione we wspomnianych punktach były wystarczające, aby umożliwić skarżącym ich podważenie.

146 W konsekwencji należy oddalić argumenty podniesione na poparcie naruszenia obowiązku uzasadnienia.

147 W drugiej kolejności skarżące twierdzą, że nie zostały wystarczająco poinformowane, aby móc skorzystać z przysługujących im praw do uczestnictwa przewidzianych w rozporządzeniu nr 1907/2006 w trakcie postępowania, które doprowadziło do przyjęcia zaskarżonego rozporządzenia, oraz aby móc skutecznie dochodzić swoich interesów.

148 Komisja, popierana przez ECHA, kwestionuje argumenty skarżących.

149 W tym względzie należy stwierdzić, że z pkt 2 akapit siódmy i pkt 6 poradnika na temat oceny pierwszeństwa z dnia 10 lutego 2014 r. wynika, że potencjalna zamienność rozpatrywanej substancji i innych substancji już włączonych do załącznika XIV lub już zaleconych do takiego włączenia stanowi kolejny aspekt, który należy wziąć pod uwagę. To wskazanie oraz wskazania wynikające z dokumentów wymienionych w pkt 141–144 powyżej umożliwiały skarżącym skuteczne skorzystanie z ich praw.

150 Zatem również i ten argument należy oddalić.

151 W trzeciej kolejności skarżące podnoszą, że Komisja nie mogła oprzeć się na względach dotyczących zgrupowania bromku n-propylu i trójchloroetylenu. Ustalenia Komisji dotyczące alternatywnego charakteru tych substancji mają charakter czysto spekulatywny i hipotetyczny. Nie wynika z nich, że aspekt ten został zbadany lub sprawdzony przez Komisję. Ponadto zdaniem skarżących gdyby bromek n-propylu rzeczywiście został uznany za stosowne rozwiązanie alternatywne dla trójchloroetylenu, jego sprzedaż powinna była zacząć rosnąć w 2016 r., kiedy trójchloroetylen został poddany obowiązkowi uzyskania zezwolenia. Tymczasem popyt na bromek n-propylu zmalał. Ponadto w ramach swoich wystąpień skarżące podniosły również, że w decyzji Komisji C(2018) 5057 final z dnia 10 sierpnia 2018 r. w sprawie udzielenia zezwolenia na niektóre zastosowania trójchloroetylenu wyraźnie wskazano, że brak jest odpowiednich substancji lub technologii alternatywnych dla zastosowania trójchloroetylenu do celów przemysłowego czyszczenia części przez odtłuszczanie parowe, których zastosowanie byłoby wykonalne pod względem technicznym i ekonomicznym.

152 Komisja, popierana przez ECHA, kwestionuje argumenty skarżących.

153 Na wstępie należy zauważyć, że te argumenty skarżących nie zostały podniesione na poparcie zarzutu naruszenia obowiązku uzasadnienia, który stanowi istotny wymóg formalny (zob. pkt 47 powyżej), lecz dotyczą zasadności stwierdzeń Komisji.

154 Po pierwsze, skarżące podnoszą, że stwierdzenia Komisji dotyczące możliwości zastąpienia trójchloroetylenu bromkiem n-propylu miały charakter spekulatywny i hipotetyczny.

155 Argument ten należy oddalić.

156 W tym kontekście należy przypomnieć, że – jak wynika z motywu 77 rozporządzenia nr 1907/2006 – ograniczenie liczby substancji włączanych równocześnie do załącznika XIV ma na względzie funkcjonalność i praktyczność zarówno w odniesieniu do osób fizycznych lub prawnych, które muszą przygotować dokumenty do złożenia wniosku oraz podjąć odpowiednie środki kontroli ryzyka, jak również w odniesieniu do organów, które muszą rozpatrywać wnioski o udzielenie zezwolenia.

157 Tym samym na etapie, w którym Komisja podejmuje decyzję, że substancja kandydacka powinna zostać włączona do załącznika XIV ze względów związanych z grupowaniem z substancją już w nim zawartą, nie jest ona zobowiązana do wykazania lege artis, że taka substytucja miała już miejsce lub będzie musiała nastąpić. Wystarczy, że Komisja wykaże istnienie potencjalnego ryzyka substytucji.

158 Po drugie, jeśli chodzi o kwestię, czy Komisja mogła uznać, że istniało takie potencjalne ryzyko substytucji, należy zauważyć, że kwestia ta wiąże się z przeprowadzeniem wysoce złożonej oceny elementów faktycznych o charakterze naukowym i technicznym, w odniesieniu do których Komisja dysponuje szerokim zakresem uznania. Zgodnie z orzecznictwem kontrola Sądu jest w tym względzie ograniczona. W związku z tym należy zbadać, czy argumenty skarżących mogą wykazać, że Komisja popełniła oczywisty błąd w ocenie, dopuściła się nadużycia władzy lub czy w sposób oczywisty przekroczyła granice przysługującego jej zakresu uznania (zob. podobnie wyrok z dnia 21 lipca 2011 r., Etimine, C-15/10, EU:C:2011:504, pkt 60 i przytoczone tam orzecznictwo).

159 Jak wynika z dokumentu referencyjnego dotyczącego bromku n-propylu z dnia 1 lipca 2015 r., stwierdzenia dotyczące zgrupowania tej substancji i trójchloroetylenu były oparte na informacjach podanych przez przedsiębiorstwa przemysłowe, zgodnie z którymi bromek n-propylu mógł być stosowany jako rozwiązanie alternatywne dla trójchloroetylenu do odtłuszczania parowego oraz czyszczenia powierzchni. W tym kontekście należy przypomnieć, po pierwsze, że z dokumentu z dnia 1 lipca 2015 r. zawierającego uwagi zainteresowanych stron i odesłania do odpowiedzi na projekt szóstego zalecenia w sprawie włączenia bromku n-propylu do załącznika XIV wynika, że zastosowanie bromku n-propylu jako substytutu trójchloroetylenu było rozważane przez niektórych uczestników rynku. Po drugie, z dokumentu z dnia 19 listopada 2011 r. zawierającego uwagi na temat propozycji zidentyfikowania bromku n-propylu jako substancji wzbudzającej szczególnie duże obawy oraz odpowiedzi na te uwagi wynika, że zdaniem niektórych uczestników rynku bromek n-propylu był stosowany od wielu lat do odtłuszczania parowego oraz czyszczenia powierzchni w bezpośrednim zastępstwie trójchloroetylenu.

160 Mając na względzie te okoliczności, nie można uznać, że wniosek Komisji, zgodnie z którym istniało ryzyko zastąpienia trójchloroetylenu bromkiem n-propylu do odtłuszczania parowego oraz czyszczenia powierzchni był pozbawiony prawdopodobieństwa.

161 Wniosku tego nie podważają pozostałe argumenty skarżących.

162 Z jednej strony sama okoliczność, że sprzedaż bromku n-propylu nie wzrosła od momentu, w którym trójchloroetylen został poddany systemowi zezwoleń, czyli od dnia 21 kwietnia 2016 r., nie jest w stanie wykazać oczywistego błędu w ocenie Komisji w odniesieniu do kwestii grupowania. W szczególności nie można wykluczyć, że ten brak wzrostu był konsekwencją faktu, że decyzją ECHA z dnia 19 grudnia 2012 r. bromek n-propylu został zidentyfikowany jako substancja kandydacka, która mogła zostać wpisana do załącznika XIV.

163 Z drugiej strony, wbrew twierdzeniom skarżących, za pomocą faktu, że w decyzji Komisji z dnia 10 sierpnia 2018 r. w sprawie udzielenia zezwolenia na niektóre zastosowania trójchloroetylenu jest mowa o tym, że brak jest odpowiednich substancji lub technologii alternatywnych dla zastosowania trójchloroetylenu do celów przemysłowego czyszczenia części przez odtłuszczanie parowe, których zastosowanie byłoby wykonalne pod względem technicznym i ekonomicznym (zob. pkt 28 powyżej), nie można wykazać, że Komisja popełniła oczywisty błąd w ocenie w odniesieniu do stwierdzeń, na których opiera się zaskarżone rozporządzenie.

164 W zakresie, w jakim skarżące ograniczają się do wskazania istnienia decyzji Komisji z dnia 10 sierpnia 2018 r. w sprawie udzielenia zezwolenia na niektóre zastosowania trójchloroetylenu, wystarczy przypomnieć, że zaskarżone rozporządzenie zostało przyjęte przed wydaniem tej decyzji oraz że zgodność z prawem aktu Komisji powinna być oceniana w oparciu o informacje, którymi Komisja mogła dysponować w momencie jego wydania (zob. podobnie wyrok z dnia 10 lipca 1986 r., Belgia/Komisja, 234/84, EU:C:1986:302, pkt 16).

165 W każdym wypadku w zakresie, w jakim argumenty skarżących opierają się na braku spójności pomiędzy z jednej strony stwierdzeniami, na których opiera się zaskarżone rozporządzenie, a z drugiej strony stwierdzeniami, na których opiera się decyzja Komisji z dnia 10 sierpnia 2018 r. w sprawie udzielenia zezwolenia na niektóre zastosowania trójchloroetylenu, należy zauważyć, że decyzja ta została przyjęta na podstawie art. 60 ust. 4 rozporządzenia nr 1907/2006. Jednym z wymogów ustanowionych w tym przepisie jest, by nie istniały „odpowiednie" substancje lub technologie alternatywne. Tym samym z decyzji tej nie można wywnioskować, że gdyby bromek n-propylu nie został włączony do załącznika XIV, nie istniałoby potencjalne ryzyko zastąpienia, technicznie lub ekonomicznie, trójchloroetylenu bromkiem n-propylu. Powodem, dla którego Komisja nie zidentyfikowała bromku n-propylu jako odpowiedniej substancji zastępczej dla trójchloroetylenu, może również być okoliczność, że uznała ona, iż nie jest to odpowiednie zastępstwo, ponieważ jest to substancja, która w chwili przyjęcia omawianej decyzji była wpisana do załącznika XIV.

166 Ponadto należy zauważyć, że decyzja Komisji w sprawie udzielenia zezwolenia na niektóre zastosowania trójchloroetylenu została przyjęta ponad rok po wydaniu zaskarżonego rozporządzenia, w wyniku postępowania w sprawie udzielania zezwoleń, takiego jak to przewidziane w rozdziale 2 tytułu VII rozporządzenia nr 1907/2006. Jak wynika z art. 62 ust. 4 lit. e) niniejszego rozporządzenia, wniosek o udzielenie zezwolenia musi zawierać w szczególności analizę substancji alternatywnych uwzględniającą stwarzane przez nie ryzyko oraz techniczną i ekonomiczną wykonalność zastąpienia oraz, w odpowiednich przypadkach, zawierającą informacje o wszelkich właściwych działaniach badawczo-rozwojowych podejmowanych przez wnioskodawcę. Ponadto w przypadku zezwolenia udzielonego na podstawie art. 60 ust. 4 rozporządzenia nr 1907/2006 Komisja powinna zbadać w szczególności, czy nie istnieją odpowiednie substancje lub technologie alternatywne. Jak wynika z art. 60 ust. 5 tego rozporządzenia, przy badaniu tej kwestii Komisja bierze uwzględnia wszystkie istotne aspekty.

167 Otóż o ile w ramach postępowania zakończonego wydaniem decyzji w sprawie zezwolenia na podstawie art. 60 ust. 4 rozporządzenia nr 1907/2006 wymagane jest, aby Komisja dokonała oceny dostępności odpowiednich substancji lub technologii alternatywnych, z uwzględnieniem wszystkich istotnych aspektów, o tyle nie jest to wymagane w ramach procedury prowadzącej do włączenia substancji do załącznika XIV (zob. pkt 156 i 157 powyżej). Ponadto w ramach procedury udzielania zezwoleń Komisja dysponuje szczególnymi informacjami w tym względzie, w szczególności informacjami przedłożonymi przez wnioskodawcę ubiegającego się o udzielenie zezwolenia, co niekoniecznie ma miejsce w ramach procedury prowadzącej do włączenia substancji do wspomnianego załącznika.

168 W świetle powyższych rozważań sam fakt, iż w decyzji Komisji z dnia 10 sierpnia 2018 r. wskazano, że brak jest odpowiednich substancji lub technologii alternatywnych dla zastosowania trójchloroetylenu do celów przemysłowego czyszczenia części przez odtłuszczanie parowe, których zastosowanie jest wykonalne pod względem technicznym i ekonomicznym, nie jest w stanie wykazać oczywistego błędu w ocenie w odniesieniu do stwierdzeń Komisji, na których opiera się zaskarżone rozporządzenie.

169 W świetle powyższych rozważań należy również oddalić argumenty zmierzające do podważenia zasadności stwierdzeń Komisji dotyczących kwestii zgrupowania bromku n-propylu i trójchloroetylenu, a tym samym wszystkie argumenty przedstawione w ramach zarzutu trzeciego.

170 Mając na względzie powyższe rozważania, zarzut trzeci należy oddalić.

2. W przedmiocie części drugiej zarzutu czwartego, opartej na tym, że stwierdzenia Komisji dotyczące grupowania nie są zgodne z zasadą ochrony uzasadnionych oczekiwań

171 W ramach części drugiej zarzutu czwartego skarżące podnoszą, że Komisja naruszyła zasadę ochrony uzasadnionych oczekiwań, odchodząc od wytycznych administracyjnych ECHA dotyczących określenia substancji kandydackich o znaczeniu priorytetowym. Komisja jest zobowiązana do uwzględnienia tych wytycznych przy analizie zaleceń ECHA. Skarżące uzyskały precyzyjne zapewnienia co do tego, że w ramach swoich zaleceń ECHA zastosuje względy dotyczące grupowania substancji, tak jak zostały one opisane w poradniku na temat ogólnego podejścia z dnia 28 maja 2010 r. Zgodnie z tym poradnikiem względy związane z grupowaniem substancji, które są brane pod uwagę przy definiowaniu ogólnego pierwszeństwa danej substancji, dotyczą innej formy rozpatrywanej substancji. Tymczasem, przede wszystkim, uznanie bromku n-propylu za inną postać trójchloroetylenu nie było możliwe. Są to substancje bardzo różne, które nie wykazują żadnego podobieństwa chemicznego. Następnie – ani ECHA, ani Komisja nie przeprowadziły rzeczywistej analizy zamienności. Wreszcie – wielkość obrotu bromku n-propylu w rzeczywistości nie wzrosła po włączeniu trójchloroetylenu do załącznika XIV.

172 Komisja, popierana przez ECHA, kwestionuje argumenty skarżących.

173 W pierwszej kolejności należy przypomnieć, że argumenty podniesione na poparcie zarzutu naruszenia zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań są pozbawione podstaw, ponieważ Komisja nie jest związana wskazówkami sporządzonymi przez ECHA (zob. pkt 129 powyżej).

174 W drugiej kolejności, w zakresie, w jakim argumenty skarżących dotyczą istnienia błędu, jakim obarczone jest rozumowanie Komisji, która postanowiła przychylić się do zaleceń ECHA (zob. pkt 130 powyżej), należy zauważyć, że w tym kontekście skarżące ograniczają się do wskazania, iż stwierdzenia Komisji nie są zgodne z wytycznymi ECHA wynikającymi z poradnika na temat ogólnego podejścia z dnia 28 maja 2010 r., podczas gdy w piśmie z dnia 18 września 2015 r. Komisja odwołała się do tego poradnika. Otóż należy stwierdzić, że w piśmie tym Komisja nie odwołała się do poradnika na temat ogólnego podejścia z dnia 28 maja 2010 r., lecz do poradnika na temat oceny pierwszeństwa z dnia 10 lutego 2014 r. Ponadto należy oddalić argument skarżących dotyczący tego, że w przypisie nr 3 do załącznika do tego pisma oraz w dokumencie referencyjnym dotyczącym bromku n-propylu z dnia 1 lipca 2015 r. odwołano się do poradnika na temat ogólnego podejścia z dnia 28 maja 2010 r. W tym względzie wystarczy stwierdzić, że aktualnie hiperłącza zawarte w tych dokumentach, do których odwołują się skarżące, nie odsyłają do poradnika na temat ogólnego podejścia z dnia 28 maja 2010 r., lecz do poradnika na temat oceny pierwszeństwa z dnia 10 lutego 2014 r., oraz że skarżące nie przedstawiają żadnego argumentu mającego na celu wykazanie, że miejsce, do którego odsyłają owe hiperłącza, zostało zmienione. Argument skarżących opiera się zatem na błędnym założeniu, zgodnie z którym Komisja i ECHA oparły się na poradniku na temat ogólnego podejścia z dnia 28 maja 2010 r. W tym kontekście należy również zauważyć, że zgodnie z poradnikiem na temat oceny pierwszeństwa z dnia 10 lutego 2014 r. stwierdzenia dotyczące grupowania nie są ograniczone się do różnych form tej samej substancji, lecz mogą również uwzględniać potencjalną zamienność.

175 Mając na względzie powyższe rozważania, należy oddalić argumenty, zgodnie z którymi Komisja nie uwzględniła wytycznych administracyjnych ECHA.

176 W trzeciej kolejności, w zakresie, w jakim argumenty skarżących streszczone w pkt 171 powyżej zmierzają do wykazania, że Komisja naruszyła ciążący na niej obowiązek uzasadnienia lub że jej stwierdzenia dotyczące kwestii zgrupowania bromku n-propylu i trójchloroetylenu były ewidentnie błędne – należy je oddalić, odsyłając do rozważań przedstawionych w pkt 137–169 powyżej.

177 W czwartej kolejności, przy uwzględnieniu wskazówek zawartych w poradniku na temat oceny pierwszeństwa z dnia 10 lutego 2014 r., wbrew temu, co twierdzą skarżące, nie można uznać, że skarżące nie były wystarczająco poinformowane, aby móc skorzystać z przewidzianego w rozporządzeniu nr 1907/2006 prawa do uczestnictwa w postępowaniu, które doprowadziło do wydania zaskarżonego rozporządzenia, i skutecznie dochodzić swoich interesów.

178 W świetle powyższych rozważań należy oddalić część drugą zarzutu czwartego.

C. W przedmiocie zarzutu szóstego, dotyczącego naruszenia zasady równego traktowania i niedyskryminacji

179 Skarżące podnoszą, że Komisja naruszyła zasadę równego traktowania i niedyskryminacji.

180 Na wstępie należy przypomnieć, że zgodnie z zasadą równego traktowania i niedyskryminacji zakazane jest traktowanie porównywalnych sytuacji w odmienny sposób lub odmiennych sytuacji w ten sam sposób, chyba że takie traktowanie jest obiektywnie uzasadnione (wyrok z dnia 28 czerwca 1990 r., Hoche, C-174/89, EU:C:1990:270, pkt 25).

181 Elementy charakteryzujące różne sytuacje i ich podobny charakter winny być w szczególności określone i ocenione w świetle przedmiotu i celu aktu prawa Unii, który wprowadza rzeczone rozróżnienie. W tym kontekście należy poza tym uwzględnić zasady i cele dziedziny prawa, do której należy sporny akt (wyrok z dnia 16 grudnia 2008 r., Arcelor Atlantique et Lorraine i in., C-127/07, EU:C:2008:728, pkt 26).

182 Różnica traktowania jest uzasadniona, jeśli jest ona oparta na kryterium racjonalnym i obiektywnym, tzn. w sytuacji gdy pozostaje ona w związku z dopuszczalnym prawnie celem realizowanym przez sporne przepisy oraz gdy jest proporcjonalna do celu realizowanego z pomocą danego traktowania (wyrok z dnia 16 grudnia 2008 r., Arcelor Atlantique et Lorraine i in., C-127/07, EU:C:2008:728, pkt 47).

183 W pierwszej kolejności skarżące twierdzą, że w trakcie szóstej oceny pierwszeństwa minia pomarańczowa, tlenek ołowiu, siarczan tetratlenku pentaołowiu i trójzasadowy siarczan ołowiu uzyskały wyższe całkowite wyniki pierwszeństwa niż bromek n-propylu jeśli chodzi o kryteria wymienione w art. 58 ust. 3 akapit pierwszy lit. a)–c) rozporządzenia nr 1907/2006. Tymczasem w przeciwieństwie do bromku n-propylu substancje te nie zostały włączone do załącznika XIV, co stanowi naruszenie zasady równego traktowania i niedyskryminacji.

184 Komisja, popierana przez ECHA, kwestionuje argumenty skarżących.

185 W tym względzie, po pierwsze, należy przypomnieć, że w zaskarżonym rozporządzeniu Komisja oparła się na zaleceniach ECHA, a zatem na wnioskach tej agencji wynikających z szóstej oceny pierwszeństwa.

186 Po drugie, należy zauważyć, że wprawdzie z art. 58 ust. 3 akapit pierwszy rozporządzenia nr 1907/2006 wynika, iż przy określaniu pierwszeństwa substancji kandydackich ECHA uwzględnia trzy kryteria, a mianowicie, po pierwsze, trwałość, zdolność do bioakumulacji i toksyczność danych substancji, jak również bardzo dużą trwałość i bardzo dużą zdolność do biokumulacji [lit. a)], po drugie, ich dużą powszechność ich stosowania [lit. b)], i po trzecie, znaczenie wyprodukowanych ilości [lit. c)].

187 Jednakże z art. 58 ust. 3 rozporządzenia nr 1907/2006 wynika również, że kryteria wymienione w pkt 186 powyżej nie są jedynymi kryteriami, które można uwzględnić w tym kontekście. Z jednej strony bowiem, jak wynika z użycia słów „z reguły” w akapicie pierwszym tego ustępu, trzy wyraźnie wymienione kryteria nie stanowią wyczerpującego wykazu wszystkich kryteriów, które mogą być wzięte pod uwagę. Z drugiej strony, jak wynika z akapitu drugiego zdanie pierwsze tego ustępu, w tym kontekście należy również uwzględnić możliwość rozpatrzenia przez ECHA wniosków w przeznaczonym na to czasie.

188 Po trzecie, należy przypomnieć, że Komisja dysponuje szerokim zakresem uznania w odniesieniu do kryteriów, które uwzględnia w ramach oceny pierwszeństwa różnych substancji kandydackich (zob. pkt 158 powyżej). Otóż nie można uznać, że uwzględniając kwestię zgrupowania bromku n-propylu i trójchloroetylenu Komisja popełniła oczywisty błąd w ocenie. Przeciwnie, należy stwierdzić, że kryterium to, które uwzględnia potencjalną zamienność substancji kandydackiej z innymi substancjami kandydackimi lub substancjami już włączonymi do załącznika XIV, ma na celu przestrzeganie zasad i realizację celów rozporządzenia nr 1907/2006. Ma ono bowiem na celu uniknięcie sytuacji, w której substancje kandydackie, które mogą być włączone lub już zostały włączone do wspomnianego załącznika, były zastępowane, choćby tymczasowo, przez inne substancje, które same zostały zidentyfikowane jako wzbudzające szczególnie duże obawy. Kryterium to dotyczy zatem jednego z celów realizowanych za pomocą obowiązku uzyskania zezwolenia, a mianowicie celu stopniowego zastępowania substancji wzbudzających szczególnie duże obawy innymi odpowiednimi substancjami lub technologiami (art. 55 rozporządzenia nr 1907/2006).

189 W związku z tym sam w sobie argument skarżących, że minia pomarańczowa, tlenek ołowiu, siarczan tetratlenku pentaołowiu i trójzasadowy siarczan ołowiu uzyskały w odniesieniu do kryteriów wyraźnie wymienionych w art. 58 ust. 3 akapit pierwszy lit. a)–c) rozporządzenia nr 1907/2006 wyższe całkowite wyniki pierwszeństwa niż bromek n-propylu, nie jest w stanie wykazać, że Komisja naruszyła zasadę równego traktowania i niedyskryminacji.

190 Po czwarte, w zakresie, w jakim w ramach zarzutu szóstego skarżące podnoszą argumenty mające na celu podważenie względów, na których Komisja oparła swój wniosek, zgodnie z którym istnieje potencjalne ryzyko, że trójchloroetylen zostanie zastąpiony bromkiem n-propylu, argumenty te należy oddalić, odsyłając do rozważań przedstawionych w pkt 136–169 powyżej.

191 Po piąte, należy zbadać argument skarżących, zgodnie z którym Komisja przywiązała nadmierną wagę do kwestii grupowania w stosunku do kryteriów wyraźnie wymienionych w art. 58 ust. 3 akapit pierwszy lit. a)–c) rozporządzenia nr 1907/2006.

192 Na wstępie należy zauważyć, że w piśmie z dnia 18 września 2015 r. Komisja wskazała, iż względy związane z grupowaniem uzasadniają uznanie bromku n-propylu za kandydacką substancję priorytetową do celów włączenia do załącznika XIV również w sytuacji, w której całkowity wynik pierwszeństwa ustalony według kryteriów określonych w art. 58 ust. 3 akapit pierwszy lit. a)–c) wspomnianego rozporządzenia byłby bardzo niski. To stwierdzenie Komisji nie dotyczyło wyłącznie sytuacji, w której całkowity wynik wynosiłby 20/45, ale także przypadku, w którym bromek n-propylu osiągnąłby całkowity wynik pierwszeństwa wynoszący jedynie 17/45. Z jednej strony należy bowiem zauważyć, że w piśmie tym Komisja najpierw wypowiedziała się na temat argumentów skarżących mających na celu wykazanie, że bromek n-propylu powinien był otrzymać wynik wynoszący 17/45, a nie 20/45, oraz że rozpoczęła swoje rozważania dotyczące grupowania partykułą „ponadto” (furtermore), z czego można wywnioskować, że chodziło o stwierdzenie, które było istotne niezależnie od tego, czy bromek n-propylu powinien był otrzymać wynik wynoszący 17/45, czy 20/45. Z drugiej strony należy stwierdzić, że odniesienie Komisji do „bardzo niskiego wyniku” obejmuje wynik wynoszący 17/45, a nawet niektóre wyniki od niego niższe. W tym kontekście należy zauważyć, że w ramach szóstej oceny pierwszeństwa ze względów związanych z grupowaniem do załącznika XIV włączono substancje kandydackie, które osiągnęły wynik wynoszący jedynie 1/45, takie jak ftalany wymienione w ostatecznych wynikach ECHA (zob. pkt 10 powyżej).

193 Jeśli chodzi o argumenty skarżących, należy stwierdzić, że skarżące ograniczają się do twierdzenia, iż w odniesieniu do innych substancji, takich jak minia pomarańczowa, tlenek ołowiu, siarczan tetratlenku pentaołowiu i trójzasadowy siarczan ołowiu, również istniały względy związane z grupowaniem.

194 Tymczasem z jednej strony z ostatecznych wyników ECHA (zob. pkt 10 powyżej), które zostały zaktualizowane z uwzględnieniem uwag otrzymanych do projektu zalecenia, wynika, że w odniesieniu do minii pomarańczowej, tlenku ołowiu, siarczanu tetratlenku pentaołowiu i trójzasadowego siarczanu ołowiu istnienie potencjalnego ryzyka, że substancje te zostaną użyte w celu zastąpienia innych substancji kandydackich lub innych substancji już włączonych do załącznika XIV, wydawało się mniej oczywiste.

195 Z drugiej strony, jak to wskazała Komisja i co nie zostało zakwestionowane przez skarżące, zastosowania bromku n-propylu były ograniczone, a zatem przewidywalny nakład pracy oparty na szacunkowej liczbie wniosków o udzielenie zezwolenia był mniejszy w odniesieniu do bromku n-propylu niż w odniesieniu do porównywalnych substancji, które nie zostały włączone do załącznika XIV i które miały bardziej różnorodne zastosowania.

196 Ponadto podejścia Komisji nie można uznać za niespójne, ponieważ włączyła ona do załącznika XIV substancje kandydackie, które osiągnęły całkowite wyniki pierwszeństwa w odniesieniu do kryteriów określonych w art. 58 ust. 3 akapit pierwszy rozporządzenia nr 1907/2006 wyraźnie niższe od wyniku wynoszącego 17/45.

197 W tych okolicznościach nie można uznać, że Komisja naruszyła zasadę równego traktowania i niedyskryminacji, postanawiając włączyć do załącznika XIV bromek n-propylu, a nie włączając minii pomarańczowej, tlenku ołowiu, siarczanu tetratlenku pentaołowiu i trójzasadowego siarczanu ołowiu, które osiągnęły wyższe całkowite wyniki pierwszeństwa niż wynik osiągnięty przez bromek n-propylu. Jest tak niezależnie od kwestii, czy w odniesieniu do kryteriów określonych w art. 58 ust. 3 akapit pierwszy lit. a)–c) rozporządzenia nr 1907/2006 bromek n-propylu powinien był otrzymać wynik pierwszeństwa wynoszący 20/45, czy też 17/45.

198 W drugiej kolejności skarżące podnoszą, że gdyby bromek n-propylu uzyskał w odniesieniu do kryteriów określonych w art. 58 ust. 3 akapit pierwszy lit. a)–c) rozporządzenia nr 1907/2006 całkowity wynik pierwszeństwa wynoszący 17/45, to osiągnąłby ten sam całkowity wynik co żółcień antymonowo-ołowiowa. W związku z tym bromek n-propylu, który został włączony do załącznika XIV, oraz żółcień antymonowo-ołowiowa, która nie została włączona do wspomnianego załącznika, zostały potraktowane odmiennie, podczas gdy znajdowały się w porównywalnej sytuacji.

199 Komisja, popierana przez ECHA, kwestionuje argumenty skarżących.

200 W tym względzie, po pierwsze, należy zauważyć, że względy dotyczące kryterium grupowania znajdują się wprawdzie zarówno w dokumencie referencyjnym dotyczącym bromku n-propylu z dnia 1 lipca 2015 r., jak i w dokumencie referencyjnym dotyczącym żółcieni antymonowo-ołowiowej z dnia 1 lipca 2015 r.

201 Niemniej jednak należy stwierdzić, że – jak zostało wyjaśnione w pkt 153–160 powyżej – w odniesieniu do bromku n-propylu Komisja dysponowała informacjami, zgodnie z którymi substancja ta mogła być stosowana do odtłuszczania parowego oraz czyszczenia powierzchni w zastępstwie trójchloroetylenu. I tak – w dokumencie referencyjnym dotyczącym bromku n-propylu z dnia 1 lipca 2015 r. wskazano, że zgodnie z uwagami przedstawionymi w ramach konsultacji publicznych substancja ta mogła być stosowana w zastępstwie niektórych zastosowań trójchloroetylenu. Natomiast w dokumencie referencyjnym dotyczącym żółcieni antymonowo-ołowiowej z dnia 1 lipca 2015 r. wskazano, że na podstawie dostępnych informacji zamienność żółcieni antymonowo-ołowiowej z inną substancją kandydacką wydawała się mało prawdopodobna z powodu różnic w ich właściwościach fizykochemicznych.

202 Ponadto w zakresie, w jakim w ramach zarzutu szóstego skarżące podnoszą argumenty zmierzające do podważenia względów, na których Komisja oparła swój wniosek, zgodnie z którym istnieje potencjalne ryzyko, że trójchloroetylen zostanie zastąpiony bromkiem n-propylu, argumenty te należy oddalić, odsyłając do rozważań przedstawionych w pkt 136–178 powyżej.

203 Tym samym nawet przy założeniu, że bromek n-propylu oraz żółcień antymonowo-ołowiowa powinny były w odniesieniu do kryteriów wymienionych w art. 58 ust. 3 akapit pierwszy rozporządzenia nr 1907/2006 uzyskać ten sam całkowity wynik pierwszeństwa, a mianowicie wynik wynoszący 17/45, argumenty podniesione przez skarżące nie mogą wykazać, że Komisja naruszyła zasadę równego traktowania i niedyskryminacji, włączając do załącznika XIV bromek n-propylu, a nie włączając żółcieni antymonowo-ołowiowej.

204 Po drugie, w każdym wypadku, należy przypomnieć, że zgodnie z zaleceniami ECHA, na których oparła się Komisja, bromkowi n-propylu należało w odniesieniu do kryteriów wymienionych w art. 58 ust. 3 akapit pierwszy lit. a)–c) rozporządzenia nr 1907/2006 przyznać całkowity wynik pierwszeństwa wynoszący 20/45. Jak stwierdzono w pkt 41–135 powyżej, argumenty przedstawione przez skarżące

nie są w stanie podważyć tego wniosku. W konsekwencji odmienne traktowanie bromku n-propylu oraz żółcieni antymonowo-ołowiowej było również uzasadnione ich całkowitymi wynikami pierwszeństwa.

205 Mając na względzie powyższe rozważania, zarzut szósty należy oddalić.

D. W przedmiocie części trzeciej zarzutu czwartego, opartej na tym, że w świetle wyniku pierwszeństwa przyznanego bromkowi n-propylu skarżące nie mogły oczekiwać, że substancja ta zostanie uznana za priorytetową

206 W ramach części trzeciej zarzutu czwartego skarżące podnoszą, że w świetle całkowitego wyniku pierwszeństwa wynoszącego 20/45 w odniesieniu do kryteriów określonych w art. 58 ust. 3 akapit pierwszy lit. a)–c) rozporządzenia nr 1907/2006, który uzyskał bromek n-propylu, bądź też świetle wyniku wynoszącego 17/45, który powinien był on osiągnąć przy uwzględnieniu wytycznych administracyjnych ECHA, skarżące nie mogły oczekiwać, że bromek n-propylu zostanie włączony do załącznika XIV. Wynik wynoszący 20/45 jest nawet niższy niż wyniki przyznane większości substancji badanych w trakcie szóstej oceny pierwszeństwa. Włączenia substancji, które osiągnęły wyniki wynoszące 23/45 lub 28/45, nie zalecono z uwagi na to, że inne substancje posiadały wyższy stopień pierwszeństwa. Ponadto substancja, która osiągnęła wynik wynoszący 17/45 – wynik, który zdaniem skarżących powinien był osiągnąć bromek n-propylu, gdyby Komisja nie popełniła błędu w ocenie kryterium dotyczącego ilości – nie powinna być ani zalecona przez ECHA, ani włączona do wspomnianego załącznika przez Komisję.

207 Komisja, popierana przez ECHA, kwestionuje argumenty skarżących.

208 W pierwszej kolejności, w zakresie, w jakim skarżące podnoszą argumenty na poparcie naruszenia zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań, należy przypomnieć, odsyłając do rozważań przedstawionych w pkt 129 powyżej, że Komisja nie jest związana ani wytycznymi administracyjnymi ECHA, ani jej zaleceniami, oraz że z tych względów wszelkie naruszenia zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań należy w niniejszej sprawie wykluczyć.

209 W drugiej kolejności, w zakresie, w jakim skarżące podnoszą, że Komisja sama odwołała się do wytycznych administracyjnych ECHA, po pierwsze, należy przypomnieć, że gdy Komisja zdecyduje się przychylić się do zalecenia ECHA, a w owym zaleceniu agencja ta oparła się na metodologii wynikającej z jej wytycznych administracyjnych, należy uznać, że argumenty, zgodnie z którymi stwierdzenia Komisji nie są zgodne z wytycznymi administracyjnymi ECHA, mają na celu wykazanie istnienia błędu w rozumowaniu Komisji (zob. pkt 130 powyżej).

210 Po drugie, wbrew temu, co sugerują skarżące, należy stwierdzić, że z poradnika na temat oceny pierwszeństwa z dnia 10 lutego 2014 r. nie można wywieść, że jedynie wynik pierwszeństwa w odniesieniu do kryteriów wymienionych w art. 58 ust. 3 akapit pierwszy lit. a)–c) rozporządzenia nr 1907/2006 jest decydujący dla podjęcia decyzji o włączeniu substancji kandydackiej do załącznika XIV lub że w tym kontekście nie można brać pod uwagę innych kryteriów, takich jak kryterium grupowania. Przeciwnie, pkt 6 wspomnianego poradnika jasno wskazuje, że w celu określenia kolejności priorytetów substancji kandydackich kwestia grupowania z innymi substancjami kandydackimi lub substancjami już włączonymi do załącznika XIV może być również brana pod uwagę.

211 W świetle powyższych rozważań należy również oddalić część trzecią zarzutu czwartego, a tym samym zarzut czwarty w całości, niezależnie od kwestii, czy bromek n-propylu powinien był w odniesieniu do kryteriów wymienionych w art. 58 ust. 3 akapit pierwszy lit. a)–c) rozporządzenia nr 1907/2006 uzyskać całkowity wynik pierwszeństwa wynoszący 20/45, jak to stwierdziła Komisja, czy też wynoszący 17/45, jak utrzymują skarżące.

E. W przedmiocie zarzutu drugiego, dotyczącego naruszenia art. 55 rozporządzenia nr 1907/2006, naruszenia celu polegającego na zapewnieniu konkurencyjności oraz naruszenia prawa skarżących do swobodnego prowadzenia działalności gospodarczej i wymiany handlowej, a także zarzutu piątego, dotyczącego naruszenia zasady proporcjonalności

212 W ramach zarzutu drugiego skarżące podnoszą, że zaskarżone rozporządzenie jest niezgodne z art. 55 rozporządzenia nr 1907/2006, jest sprzeczne z celem polegającym na zapewnieniu konkurencyjności realizowanym przez to rozporządzenie oraz pozostaje w sprzeczności z prawem skarżących do swobodnego prowadzenia działalności gospodarczej. W ramach zarzutu piątego skarżące twierdzą, że zaskarżone rozporządzenie jest niezgodne z zasadą proporcjonalności.

213 W pierwszej kolejności zostaną zbadane argumenty skarżących oparte na tym, że zaskarżone rozporządzenie jest niezgodne z art. 55 rozporządzenia nr 1907/2006 oraz z jego celem, jakim jest zapewnienie konkurencyjności. W drugiej kolejności zostaną zbadane argumenty skarżących przedstawione na poparcie naruszenia prawa skarżących do swobodnego prowadzenia działalności gospodarczej oraz zasady proporcjonalności.

1. W przedmiocie naruszenia art. 55 rozporządzenia nr 1907/2006 oraz naruszenia celu polegającego na zapewnieniu konkurencyjności realizowanego przez to rozporządzenie

214 W ramach zarzutu drugiego skarżące podnoszą, że zaskarżone rozporządzenie jest niezgodne z art. 55 rozporządzenia nr 1907/2006, ponieważ nie zapewnia prawidłowego funkcjonowania rynku wewnętrznego.

215 Komisja, popierana przez ECHA, kwestionuje argumenty skarżących.

216 W tym względzie w pierwszej kolejności należy przypomnieć, że zgodnie z art. 1 ust. 1 rozporządzenia nr 1907/2006 rozporządzenie to ma na celu zapewnienie wysokiego poziomu ochrony zdrowia ludzkiego i środowiska, w tym propagowanie alternatywnych metod oceny zagrożeń stwarzanych przez substancje, a także swobodnego obrotu substancjami na rynku wewnętrznym, przy jednoczesnym wsparciu konkurencyjności i innowacyjności.

217 Artykuł 55 rozporządzenia nr 1907/2006, zatytułowany „Cel udzielania zezwoleń i względy dotyczące zastępowania”, przewiduje:

„Celem niniejszego tytułu jest zagwarantowanie sprawnego funkcjonowania rynku wewnętrznego, przy zapewnieniu, że [by] ryzyko stwarzane przez substancje wzbudzające szczególnie duże obawy jest [było] właściwie kontrolowane oraz że [by] substancje te są [były] stopniowo zastępowane odpowiednimi alternatywnymi substancjami lub technologiami, o ile są one [jest to] wykonalne z ekonomicznego i technicznego punktu widzenia. W tym celu wszyscy producenci, importerzy i dalsi użytkownicy występujący o zezwolenia dokonują analizy dostępności rozwiązań alternatywnych oraz rozważają związane z nimi ryzyko oraz techniczną i ekonomiczną wykonalność zastąpienia”.

218 Z przepisów tych nie można wywieść, by włączenie do załącznika XIV substancji kandydackich, które należy uznać za priorytetowe, było sprzeczne z przepisami rozporządzenia nr 1907/2006 lub z realizowanymi przez niego celami.

219 W drugiej kolejności należy zauważyć, że – jak skarżące wyraźnie wskazują w swoich pismach procesowych – powodem, dla którego skarżące uważają, że włączenie bromku n-propylu do załącznika XIV jest niezgodne ani z art. 55 rozporządzenia nr 1907/2006 oraz z celem konkurencyjności realizowanym przez to rozporządzenie, jest to, że ich zdaniem bromek n-propylu nie powinien był zostać uznany za kandydacką substancję priorytetową.

220 W tym kontekście, po pierwsze, skarżące odsyłają do swoich argumentów dotyczących stwierdzeń Komisji odnoszących się do zgrupowania bromku n-propylu i trójchloroetylenu. Argumenty te zostały już zbadane i oddalone w pkt 136–178 powyżej.

221 Po drugie, skarżące podnoszą, że bromek n-propylu nie powinien był uzyskać w odniesieniu do kryteriów wymienionych w art. 58 ust. 3 akapit pierwszy lit. a)–c) rozporządzenia nr 1907/2006 całkowitego wyniku pierwszeństwa wynoszącego 20/45, lecz jedynie wynik wynoszący 17/45. W tym względzie z jednej strony należy przypomnieć, że – jak już wskazano w pkt 41–135 powyżej – argumenty podniesione przez skarżące nie mogą podważyć wniosku Komisji, zgodnie z którym zgodnie z metodologią zastosowaną przez ECHA bromek n-propylu powinien był uzyskać całkowity wynik wynoszący 20/45; z drugiej strony, w każdym wypadku, jak wskazano w pkt 179–211 powyżej, nawet w przypadku gdyby bromek n-propylu powinien był uzyskać wynik wynoszący jedynie 17/45, argumenty, które skarżące podnoszą, nie mogą wykazać, że względy, na których Komisja oparła swoją decyzję o włączeniu bromku n-propylu do załącznika XIV, były oczywiście błędne.

222 Mając na względzie powyższe rozważania, należy oddalić argumenty skarżących podniesione na poparcie zarzutu naruszenia art. 55 rozporządzenia nr 1907/2006 oraz celu tego rozporządzenia polegającego na zapewnieniu konkurencyjności.

2. W przedmiocie naruszenia prawa skarżących do swobodnego prowadzenia działalności gospodarczej oraz zasady proporcjonalności

223 W ramach zarzutu drugiego skarżące podnoszą, że włączając bromek n-propylu do załącznika XIV, podczas gdy nie spełniał on kryteriów pierwszeństwa, Komisja naruszyła ich wolność prowadzenia działalności gospodarczej, ustanowioną w art. 16 Karty praw podstawowych i uznaną za ogólną zasadę prawa Unii. W ramach zarzutu piątego skarżące podnoszą, że Komisja naruszyła zasadę proporcjonalności. Po pierwsze, zaskarżone rozporządzenie przekroczyło granice tego, co jest właściwe i konieczne dla realizacji celów, którym służy określenie substancji priorytetowych w celu włączenia ich do załącznika XIV. Celem definicji porządku pierwszeństwa substancji kandydackich jest wybór substancji wzbudzających szczególnie duże obawy, które powinny zostać włączone do załącznika XIV jako substancje priorytetowe. Tymczasem w ramach szóstej oceny pierwszeństwa bromek n-propylu nie miał wysokiego pierwszeństwa. Po drugie, zaskarżone rozporządzenie nie jest środkiem najmniej dotkliwym, z jakiego mogła skorzystać Komisja. Zdaniem skarżących Komisja z jednej strony mogła zwrócić się do ECHA o ponowne rozważenie jej zalecenia w świetle informacji dostarczonych przez skarżące, a z drugiej strony – postanowić o niewłączaniu bromku n-propylu do załącznika XIV mimo zalecenia ECHA oraz odroczyć włączenie tej substancji do tego załącznika.

224 Komisja, popierana przez ECHA, kwestionuje argumenty skarżących.

225 W tym względzie w pierwszej kolejności należy przypomnieć, że zgodnie z art. 16 Karty praw podstawowych uznaje się wolność prowadzenia działalności gospodarczej i handlu zgodnie z prawem Unii oraz ustawodawstwami i praktykami krajowymi. Prawo to nie stanowi jednak uprawnienia bezwzględnego, lecz musi być rozpatrywane w świetle jego funkcji społecznej. Jak wynika bowiem z art. 52 ust. 1 Karty praw podstawowych, wykonywanie tego prawa może podlegać ograniczeniom, pod warunkiem że ograniczenia te rzeczywiście odpowiadają celom interesu ogólnego realizowanym przez Unię lub potrzebom ochrony praw i wolności innych osób oraz są zgodne z zasadą proporcjonalności (zob. podobnie wyrok z dnia 17 marca 2016 r., Zoofachhandel Züpke i in./Komisja, T-817/14, EU:T:2016:157, pkt 126).

226 W drugiej kolejności należy zauważyć, że w drodze swoich argumentów skarżące nie podważają możliwości włączenia kandydackich substancji priorytetowych do załącznika XIV na podstawie art. 58 rozporządzenia nr 1907/2006. Skarżące ograniczają się do wskazania, że z jednej strony włączenie

bromku n-propylu do wspomnianego załącznika XIV było przedwczesne z uwagi na to, że substancja ta nie była priorytetowa, a z drugiej strony jej przedwczesne włączenie do omawianego załącznika ogranicza w sposób nieproporcjonalny ich swobodę prowadzenia działalności gospodarczej.

227 W trzeciej kolejności, jeśli chodzi o argumenty skarżących zmierzające do wykazania, że włączenie bromku n-propylu do załącznika XIV było przedwczesne, wystarczy stwierdzić, że są to argumenty, które zostały już zbadane i oddalone w pkt 219–221 powyżej.

228 W świetle powyższych rozważań należy oddalić także argumenty skarżących podniesione na poparcie zarzutu naruszenia ich swobody prowadzenia działalności gospodarczej i wymiany handlowej oraz zasady proporcjonalności, a tym samym – zarzuty drugi i piąty w całości.

229 Żaden z zarzutów podniesionych przez skarżące nie jest zatem zasadny. W tym kontekście należy uściślić, że nawet przy założeniu, że całkowity wynik przyznany bromkowi n-propylu powinien był wynosić jedynie 17/45, stwierdzenia Komisji oparte na kwestii zgrupowania bromku n-propylu i trójchloroetylenu mogły stanowić wystarczające uzasadnienie zaskarżonego rozporządzenia.

230 W świetle całości powyższych rozważań skargę należy oddalić.

W przedmiocie kosztów

231 Zgodnie z art. 134 § 1 regulaminu postępowania kosztami zostaje obciążona, na żądanie strony przeciwnej, strona przegrywająca sprawę. Stosownie do art. 138 § 3 tego regulaminu Sąd może zdecydować, że interwenient niewymieniony w §§ 1 i 2 tego artykułu pokryje własne koszty. Ponieważ skarżące przegrały sprawę, zgodnie z żądaniami Komisji należy obciążyć je kosztami poniesionymi przez tę ostatnią. ECHA pokryje własne koszty.

Z powyższych względów

SĄD (piąta izba)

orzeka, co następuje:

1) Skarga zostaje oddalona.

2) ICL-IP Terneuzen, BV i ICL Europe Coöperatief UA pokrywają własne koszty, a także koszty poniesione przez Komisję Europejską.

3) Europejska Agencja Chemikaliów (ECHA) pokrywa własne koszty.

Gratsias Labucka Dittrich

Wyrok ogłoszono na posiedzeniu jawnym w Luksemburgu w dniu 20 września 2019 r.

Podpisy